

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne 7. 4. 2022

výrok dne 14. 12. 2021

je vykonatelné dnem 10. 12. 2021

- 9. 03. 2022

V Rakovníku

dne 9. 03. 2022

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Rakovníku rozhodl samosoudkyně Mgr. Kristinou Románkovou ve věci

žalobkyně:

- a) **Helena Bártlová**, narozená dne 20. 9. 1952
bytem Domkářská 5/376, 102 00 Praha 10
- b) **Kateřina Černíková**, narozená dne 22. 4. 1977
bytem Rakovského 3163/10, 143 00 Praha 12
- c) **Kristýna Sekáčová**, narozená dne 26. 8. 1978
bytem Na Lepším 1263/4, 140 00 Praha 4
všechny zastoupeny advokátem Mgr. Martinem Mládkem
sídlem Ostrovní 2064/5, 110 00 Praha 1

proti

žalované:

Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupená advokátem JUDr. Janem Brodcem LL.M., Ph. D.
sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

vedlejší

účastníci:

- 1) **Obec Roztoky, IČO 00639966**
sídlem Roztoky 128, 270 23 Křivoklát
- 2) **Miloš Kapoun, narozený 8. 4. 1957**
bytem Brixihovo 15, 160 00 Praha 6 – Břevnov

o nahrazení projevu vůle

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Leitnerová

takto:

- I. Řízení se v části, v níž se žalobkyně domáhaly nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobkyněmi dohodu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 187/38 v k. ú. Roztoky u Křivoklátu, odděleného od pozemku parc. č. 187/1 v k. ú. Roztoky u Křivoklátu na základě geometrického plánu vyhotoveného Josefem Seibertem pod číslem 890-52/2020, zastavuje.
- II. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobkyněmi tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemku ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“):
1. Žalovaná Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „Státní pozemkový úřad“) spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to pozemky:
 - parc. č. 187/1 v k. ú. Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky,
 - parc. č. 11/1 v k. ú. Hracholusky nad Berouňkou, obec Hracholusky,
 - parc. č. 556/61 a 556/62, oba v k. ú. Krušovice, obec Krušovice,
 - parc. 64/4 v k. ú. Krupá, obec Krupá.
 2. Žalobkyně Helena Bártlová, r.č. 525920/066, bytem Domkářská 5/376, 102 00 Praha 10, Kateřina Černíková, r.č. 775422/0507, bytem Rakovského 3163/10, 143 00 Praha 12, a Kristýna Sekáčová, r.č. 785826/0487, bytem Za Lepším 1263/4, 140 00 Praha 4, jsou oprávněnými osobami ve smyslu ust. § 4 zákona o půdě.
 3. Žalobkyně mají na základě rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu č.j. PÚ 5025/92 ze dne 18. 5. 1994, PÚ 9573/93/1 ze dne 24. 11. 1998, PÚ 2233/99/3 ze dne 29. 11. 1999, PÚ 529/00 ze dne 1. 3. 2000, PÚ 1194/00 ze dne 10. 5. 2000, PÚ 2137/00 ze dne 14. 12. 2000, PÚ 528/00/1 ze dne 30. 1. 2001, PÚ 220/02 ze dne 6. 3. 2002 nárok na nabytí vlastnického práva tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyním v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.
 4. Žalovaná k uspokojení nároku žalobkyň na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobkyním pozemky:
 - parc. č. 187/1 oddělený od pozemku parc. č. 187/1 v k. ú. Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, na základě geometrického plánu č. 890-52/2020 vyhotoveného Josefem Seibertem, který byl potvrzen Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Rakovník, dne 5. 8. 2020,
 - parc. č. 11/1 v k. ú. Hracholusky nad Berouňkou, obec Hracholusky,
 - parc. č. 556/61 a 556/62, oba v k. ú. Krušovice, obec Krušovice,
 - parc. č. 64/4 v k. ú. Krupá, obec Krupá,a žalobkyně tyto pozemky přijímají do svého spoluvlastnictví, a to Helena Bártlová spoluvlastnický podíl ve výši 10/100, Kateřina Černíková spoluvlastnický podíl ve výši 45/100 a Kristýna Sekáčová podíl ve výši 45/100.
- III. Nedílnou součástí tohoto rozsudku je geometrický plán vyhotovený Josefem Seibertem pod č. 890-52/2020.
- IV. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni a) náklady řízení ve výši 178 948 Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně a).

- V. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni b) náklady řízení ve výši 77 867 Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně b).
- VI. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni c) náklady řízení ve výši 77 867 Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně c).
- VII. Žalovaná je v souladu s ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. povinna zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Rakovníku znalečné ve výši 3 276 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VIII. Žalobkyním se ve vztahu k vedlejším účastníkům právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně a) se podanou žalobou domáhala, aby soud nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobkyní a) smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu, a to pozemku parc. č. 187/1 v k. ú. Roztoky u Křivokláta. Žalobu odůvodnila tím, že je osobou oprávněnou k uplatňování restitučních nároků jako právní nástupkyně Václava Černého, narozeného 6. 5. 1923, po němž zdědila 1/2 všech jeho nároků. Žalovaná rozhodovala o vydání či nevydání odňatých pozemků po dobu 10 let, přičemž žalobkyně a) se v letech 2012-2015 zúčastnila veřejných nabídek o nabytí náhradních pozemků vyhlašovaných žalovanou, avšak svůj nárok uspokojila pouze částečně, a to z důvodu, že žalovaná jej po celou dobu evidovala v nesprávné výši toliko 130 143 Kč s tím, že žalobkyně a) po jeho částečném uspokojení podle žalované zbývá nárok pouze ve výši 57 Kč. Z celkem 9 přihlášek do 4 veřejných nabídek byla žalobkyně a) úspěšná pouze dvakrát, neboť v ostatních případech podle žalované nedisponovala restitučním nárokem v dostatečné výši. Žalobkyně a) s oceněním restitučního nároku žalovanou nesouhlasila, neboť žalovaná v rozporu s postupy uplatňovanými vůči jiným restitucentům a v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR neurčila hodnotu pozemků odňatých právnímu předchůdci žalobkyně a) podle územně plánovací dokumentace platné ke dni přechodu vlastnického práva k těmto pozemkům, ani podle skutečného účelu vyvlastněných pozemků, nýbrž trvá na pro ni výhodnějším ocenění podle úřední evidence v úředních knihách, v níž byly dotčené pozemky vedeny jako „role“. Žalovaná přinejmenším od roku 2008 ví o existenci dobové územně plánovací dokumentace, a v případě jiných restitucentů ji získává od Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy a využívá ji pro oceňování jejich nároků. Část pozemků odňatých rodině žalobkyně a) přitom byla podle této dobové dokumentace určena k zástavbě a část byla vyvlastněna za účelem výstavby Hostivařské přehrady a přílehlé rekreační oblasti. Žalovaná žalobkyni a) neúměrně zatížila tím, že žalobkyně a) byla v souvislosti s uplatňováním svých práv nucena obstarat si sama veškerou dokumentaci, a to včetně znaleckého posudku znalkyně Ing. Renáty Schneiderové Heraldové, Ph.D., ke správnému ocenění svého restitučního nároku. Ani přes tuto aktivitu žalobkyně a) včetně opakované výzvy k přecenění restitučního nároku podle znaleckého posudku, však žalovaná žádnou nápravu nezjedнала. Skutečná výše restitučního nároku žalobkyně a) činí 2 513 934 Kč. Tento restituční nárok žalobkyně a) však nemůže být uspokojen prostřednictvím veřejných nabídek o náhradní pozemky, neboť žalovaná tuto jeho správnou výši odmítala zaevidovat a nárok žalobkyně a) popírala. Lze očekávat, že přihláška žalobkyně a) do veřejné nabídky ze dne 20. 6. 2018 bude zneplatněna a to s ohledem na přehlížení výzev žalobkyně a) a s ohledem na to, že u ostatních členů rodiny žalovaná již zamítla jejich přihlášky podané ve stejném kole. Tímto postupem žalovaná znemožňuje uspokojení přihlášek do veřejných nabídek. Pokud jde o výběr náhradního pozemku, uvedla žalobkyně a), že jeho převodu nebrání žádné zákonné překážky.
2. Usnesením Okresního soudu v Rakovníku ze dne 26. 8. 2019, č.j. 3C 149/2018-223, byla připuštěna změna žalobního petitu v souladu s návrhem žalobkyně a), aby soud nahradil

projev žalované s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu pozemků parc. č. 187/1 v k. ú. Roztoky u Křivokláta, parc. č. 11/1 v k. ú. Hracholusky nad Berouňkou (viz oprava na čl. 237), obec Hracholusky, parc. č. 556/61 a 556/62 oba v k. ú. Krušovice, obec Krušovice, parc. 64/4 v k. ú. Krupá, obec Krupá, které jsou ve vlastnictví státu (*přehled požadovaných náhradních pozemků na č. l. 195 – 200*).

3. Usnesením Okresního soudu v Rakovníku ze dne 30. 1. 2020, č.j. 3C 149/2018-371, soud připustil, aby do řízení na straně žalující přistoupily žalobkyně b) a žalobkyně c). Návrh nových žalobkyň byl odůvodněn tím, že každá z nich zdělila po Václavu Černém, narozeném 6. 5. 1923, ¼ nároků plynoucích z rozhodnutí Pozemkového úřadu o nevydání pozemků v restituci. Obě nové žalobkyně se o nesprávné výši restitučního nároku evidovaného žalovanou dozvěděly až po upozornění své tety, tj. žalobkyně a). Obě vyzvaly žalovanou dne 29. 11. 2018 ke správnému ocenění jejich restitučního nároku, avšak žalovaná reagovala tak, že požadovala, aby předložily územně plánovací dokumentaci platnou v době odnětí pozemků státem se zakreslením pozemků. Obě žalobkyně tedy dne 21. 12. 2018 doručily žalované znalecký posudek, na což však žalovaná reagovala pouze sdělením, že výzva k přecenění nároku žalobkyň b) a c) bude předána k posouzení na oddělení restitucí. Proto se obě nové žalobkyně obrátily na žalovanou s další výzvou k přecenění restitučního nároku, na což žalovaná reagovala vyjádřením ze dne 1. 4. 2019, v němž žalovaná uznává stavební charakter velké většiny odňatých a nevydaných pozemků. Zejména došlo k uznání stavebního charakteru pozemků zatopených Hostivařskou přehradou (PK 2139, 2148, 2149, 2191, 2218, 2142, 2143 + 2140 a 2141). V současné době eviduje žalovaná restituční nárok všech žalobkyň částkou 4 040 319,38 Kč namísto původního nesprávného ocenění ve výši 260 286 Kč. Toto jednání žalované však pouze dokresluje svévolné a liknavé jednání žalované, která nejprve po dobu cca 25 let (od roku 1994 do roku 2019) tvrdila, že většina pozemků odňatých a nevydaných rodině žalobkyň má zemědělský charakter a dle tohoto je také oceňovala. Žalobkyně v souladu se zpracovaným znaleckým posudkem tvrdí a prokazují, že hodnota jejich restitučního nároku činí celkem 5 288 041,98 Kč a rozdíl mezi novým oceněním žalované a skutečným nárokem žalobkyň činí celkem 623 861,30 Kč u žalobkyně a) a částku 311 930,04 Kč u každé z nových žalobkyň. Obě nové žalobkyně se dne 15. 12. 2018 přihlásily do veřejné nabídky o náhradní pozemky, avšak žalovaná obě přihlášky zneplatnila pro nedostatečnou výši restitučního nároku. Do další veřejné nabídky se obě žalobkyně přihlásily dne 21. 3. 2019, avšak obě byly odmítnuty pro nedostatečnou výši restitučního nároku. Další aktivita nových žalobkyň o přihlašování do veřejných nabídek je tedy zjevně zbytečná. Správná výše restitučního nároku rodiny žalobkyň činí 20 930 672 Kč, jak je uvedeno ve znaleckém posudku znalkyně Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D., a na každou z nových žalobkyň tak připadá nevyčerpaná částka ve výši 1 256 967 Kč, jak vyplývá z dodatku č. 1 ke znaleckému posudku.
4. Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasil a navrhla, aby byla zamítnuta. Nárok žalobkyně a) na přecenění neuznala a trvala na tom, že nárok žalobkyně a) v současné době existuje ve výši evidované žalovanou, tj. ve výši 56,61 Kč. Dále namítla, že nárok na přecenění restitučního nároku je promlčen. Ve vztahu k žalobkyni a) nemohlo být postupováno ze strany žalované svévolně či liknavě, neboť její nárok byl téměř zcela uspokojen. Žalovaná uvedla, že k žádosti žalobkyně a) došlo dne 1. 4. 2019 k částečnému přecenění restitučního nároku a nově tedy žalovaná po přecenění restitučního eviduje restituční nárok ve výši 2 020 159,60 Kč. Žalovaná poukázala na to, že žalobkyně a) již byla částečně uspokojena z veřejných nabídek, takže celková výše zbývajících restitučního nároku žalobkyně a) je tak 1 890 073,68 Kč. Žalobkyně se dne 21. 3. 2019 přihlásila do veřejné nabídky o pozemek parc. č. 4384 v l. ú. Rudoltice u Lanškrouna. Žalobkyně se tedy po přecenění restitučního nároku může uspokojit zákonem předvídaným způsobem, tj. prostřednictvím účasti ve veřejných nabídkách. Pokud se týká žalobkyň b) a c), pak ty nevyvíjely jakoukoli procesní aktivitu nad rámec vypořádání peněžité

náhrady. Je to naopak účelové jednání žalobkyň b) a c), kterému nemůže být poskytnuta právní ochrana.

5. Vedlejší účastník 1) k podané žalobě uvedl, že je požadován pozemek parc. č. 187/1 v k. ú. Roztoky u Křivoklátu, na němž má v tuto chvíli obec naplánovanou výstavbu veřejně prospěšné stavby s tím, že do něj zasahuje veřejná komunikace. O převod tohoto pozemku v minulosti žádali, ale nebyli úspěšní, neboť v územním plánu je tento pozemek veden pouze jako pozemek pro občanskou vybavenost, a nikoliv jako pozemek pro veřejně prospěšnou stavbu.
6. Vedlejší účastník 2) uvedl, že předmětný pozemek sousedí s jeho pozemkem. Jedná se o velký statek, který zakoupil a pak si požádal i o jeho odkup. Podmínkou bylo uzavření nájemní smlouvy s žalovanou. Pozemky parc. č. 11/1 a parc. č. 11/2, oba k. ú. Hracholusky nad Berounkou, k sobě přiléhají. Občané obce by chtěli přebudovat pozemek parc. č. 11/1 na kulturní centrum.
7. Žalobkyně vzaly v průběhu řízení žalobu zpět co do nároku na nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s nimi dohodu o bezúplatném převodu ohledně pozemku uvedeného ve výroku I. tohoto rozsudku. Žalovaná s částečným zpětvzetím návrhu souhlasila, a proto soud řízení výrokem I. tohoto rozsudku v souladu s § 96 odst. 2 a 4 o. s. ř. částečně zastavil.
8. Mezi stranami bylo učiněno nesporným tvrzením, že všechny žalobkyně jsou oprávněnými osobami podle § 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, neboť na ně přešel restituční nárok jejich právního předchůdce Václava Černého, narozeného 6. 5. 1923, jemuž byly odňaty a nevydány pozemky specifikované v rozhodnutích Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, specifikované v článku II. žaloby. Žalobkyni a) náleží $\frac{1}{2}$ veškerých neuspokojených nároků pana Václava Černého, narozeného 6. 5. 1923, a každé z žalobkyň b) a c) náleží $\frac{1}{4}$ těchto neuspokojených nároků. Žalobkyně a) byla úspěšná ve dvou veřejných nabídkách, a sice v roce 2012 a v roce 2015 s tím, že pozemky v celkové hodnotě 130 086 Kč byly na žalobkyni a) převedeny. Žalobkyně a) se v květnu a červnu roku 2018 obrátila na žalovanou s žádostí o přecenění svého restitučního nároku a zaslala žalované znalecký posudek.
9. Mezi stranami bylo dále učiněno nesporným tvrzením ocenění nevydaných odňatých pozemků, které jsou uvedeny ve vyjádření žalované ze dne 10. července 2019 v písm. b) bodě 20 písm. a), b), c), d). Pozemky PK 2139, 2148, 2149, 2191, 2218, 2142 a 2143 jsou stavebními pozemky, když se jedná se o pozemky pod Hostivařskou přehradou.
10. Rovněž bylo mezi účastníky učiněno nesporným tvrzením, že výsledná cena ocenění náhradního pozemku parc. č. 11/1 – zahrada o výměře 416 m² v k. ú. Hracholusky nad Berounkou, obec Hracholusky, činí částku 56 816 Kč, pozemku parc. č. 64/4 – orná půda o výměře 2 300 m² v k. ú. a obci Krupá, činí částku 34 040 Kčs a pozemku parc. č. 187/1 v k. ú. Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, o nové rozloze 8 336 m² oddělené části tohoto pozemku geometrickým plánem č. 890-52/2020 ze dne 30. července 2020, činí částku 166 720 Kč. Rovněž bylo učiněno nesporným tvrzením, že pozemek parc. č. 64/4 v k.ú. a obci Krupá je převoditelný.
11. Jednotlivá skutková zjištěná má soud za prokázaná z následujících důkazů:
12. Žalobkyně a) dne 20. 6. 2018 požádala o převod zemědělských pozemků z veřejné nabídky k uspokojení svého restitučního nároku (*žádost právního nástupce o převod zemědělského pozemku ze dne 20. 6. 2018*). Žalovaná dne 30. 6. 2018 sdělila žalobkyni a), že její žádost o účast ve veřejné nabídce ze dne 20. 6. 2018 byla vyřazena z důvodu, že tuto žádost obdržela žalovaná pouze elektronicky (*sdělení o vyřazení žádosti ze dne 30. 6. 2018*). Proti tomuto sdělení podala žalobkyně a) dne 4. 7. 2018 stížnost (*stížnost ke sdělení o vyřazení žádosti ze dne 4. 7. 2018*) a žalovaná následně dopisem ze dne 17. 7. 2018 žalobkyni a) sdělila, že její účast ve veřejné nabídce

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Leitnerová

zveřejněné dne 25. 5. 2018 se zamítá z důvodu, že žalobkyně nemá nárok v dostatečné výši (*sdělení ke stížnosti ze dne 17. 7. 2018*). Podle evidence žalované podala žalobkyně a) v roce 2012 a 2015 celkem 9 žádostí na účasti ve veřejných nabídkách, z čehož byla 2x uspokojena a 2x byla odmítnuta (*žádosti do veřejných nabídek k 11. 6. 2018*). Žalobkyně b) dne 5. 12. 2018 požádala o převod zemědělského pozemku k uspokojení svého restitučního nároku (*žádost oprávněné osoby na č.l. 298*) a žalovaná jí dne 11. 1. 2019 sdělila, že tuto žádost zamítla, protože oprávněná osoba nedisponuje restitučním nárokem v požadované výši (*zamítnutí žádosti o převod zemědělského pozemku na č.l. 320*). Žalobkyně b) dne 21. 3. 2019 požádala o převod zemědělského pozemku k uspokojení svého restitučního nároku (*žádost oprávněné osoby na č.l. 321-323*). Žalobkyně c) dne 5. 12. 2018 požádala o převod zemědělského pozemku k uspokojení svého restitučního nároku (*žádost oprávněné osoby na č.l. 325-326*) a na tuto žádost jí žalovaná dne 17. 1. 2019 sdělila, že uplatněný nárok je neprokázaný, a proto k její žádosti o převod pozemku ve veřejné nabídce nebude přihlédnuto (*sdělení Státního pozemkového úřadu na č.l. 319*). Žalobkyně c) dne 21. 3. 2019 požádala o převod zemědělského pozemku k uspokojení svého restitučního nároku (*žádost oprávněné osoby na č.l. 301-302*) a žalovaná jí dne 25. 3. 2019 sdělila, že tato žádost do veřejné nabídky uveřejněné dne 8. 3. 2019 je neplatná, neboť pozemek, o který se žalobkyně c) přihlásila, má vyšší cenu, než činí její restituční nárok (*sdělení o neuzavření smlouvy na převod pozemku z vlastnictví státu ze dne 25. 3. 2019*).

13. Žalovaná k datu 18. 4. 2018 evidovala nárok žalobkyně a) ve výši 56,61 Kč (*přehled nároků a plnění nároků oprávněné osoby § 11 ze dne 18. 4. 2018*). Dopisem ze dne 10. 5. 2018 žalobkyně a) vyzvala žalovanou k řádnému ocenění jejího restitučního nároku (*výzva k řádnému ocenění restitučního nároku*). Opětovnou výzvu pak žalobkyně a) zaslala žalované dopisem ze dne 20. 6. 2018, k němuž připojila znalecký posudek na ocenění nevydaných pozemků (*opakovaná výzva k řádnému ocenění restitučního nároku*). Žalobkyně b) a c) dne 29. 11. 2018 vyzvaly žalovanou k řádnému ocenění restitučního nároku, a v reakci na tento dopis žalovaná dopisem ze dne 14. 12. 2018 vyzvala žalobkyni b) a c), aby jí zaslaly územně plánovací dokumentaci platnou v době odnětí pozemků státem se zakreslenými pozemky, které chtějí ocenit jako pozemky stavební (*sdělení Státního pozemkového úřadu na č.l. 329*). Dopisem ze dne 21. 12. 2018 žalobkyně b) a c) zaslaly žalované opětovnou výzvu k řádnému ocenění restitučního nároku, v níž znovu požádaly o správné ocenění a připojily těž znalecký posudek (*výzva k řádnému ocenění restitučního nároku a opakovaná výzva k řádnému ocenění restitučního nároku na č.l. 315, 316*). Žalovaná sdělila dopisem ze dne 22. 1. 2019 zástupci žalobkyň, že obdržela opakovanou výzvu k řádnému ocenění restitučního nároku – předžalobní výzvu podle § 142a o.s.ř. s tím, že byla předána k posouzení o přecenění na oddělení restitucí (*odpověď na výzvu k řádnému ocenění restitučního nároku na č.l. 317*). Dopisem ze dne 27. 3. 2019 opětovně žalobkyně b) a c) vyzvaly žalovanou k přecenění restitučního nároku (*opakovaná výzva k řádnému ocenění restitučního nároku na č.l. 328*). Žalovaná dne 1. 4. 2019 sdělila právnímu zástupci žalobkyně a), že některé z nevydaných pozemků lze ocenit jako pozemky stavební s tím, že změna ocenění nevydaných pozemků se vztahuje k oprávněným osobám žalobkyně a), b) a c) (*vyjádření k opakované výzvě k řádnému ocenění restitučního nároku ze dne 1. 4. 2019*). Všechny 3 žalobkyně zaslaly dopisem ze dne 23. 5. 2019 opakovanou výzvu k řádnému ocenění restitučního nároku, ve které požádaly o správné ocenění všech nevydaných pozemků, tedy nejen těch, co žalovaná již sama přecenila (*opakovaná výzva k řádnému ocenění restitučního nároku ze dne 23. 5. 2019*). Žalovaná evidovala k datu 2. 10. 2019 restituční nárok žalobkyně a) po částečném uspokojení celkem v částce 1 802 714,70 Kč a u žalobkyně b) a žalobkyně c) evidovala k uvedenému datu jejich neuspokojený restituční nárok v částce 936 796,34 Kč (*nároky vybraných oprávněných osob na č.l. 284, rozhodnutí PÚ na č.l. 285-286, přehled nároku a plnění nároku oprávněné osoby podle § 11 na č.l. 287-288*). Žalovaná k datu 24. 9. 2019 evidovala nárok žalobkyně a) ve výši 1 890 073,68 Kč (*nároky vybraných oprávněných osob na č.l. 123*). Žalovaná k datu 6. 5. 2019 evidovala nárok žalobkyně b) ve výši 945 008,63 Kč a nárok žalobkyně c) ve výši 945 008,67 (*přehled nároků Kateřiny Černíkové ke dni 6. 5. 2019, přehled nároků Kristýny Sekáčové ke dni 6. 5. 2019*).

14. Pozemek parc. č. 187/1 v k. ú. Rotoky u Křivoklátku (*výřez z územního plánu obce Roztoky k pozemku*) je evidován jako orná půda o výměře 8 784 m² ve vlastnictví státu, přičemž s tímto pozemkem je příslušná hospodařit žalovaná (*výpis katastru nemovitostí LV 10002 na č. l. 219*). Zástupce žalobkyně požádal žalovanou dopisem ze dne 12. 6. 2019 o poskytnutí informací týkající se pozemku parc. č. 187/1 v k. ú. Rotoky u Křivoklátku (*žádost o poskytnutí informace podle zák. č. 106/1999 Sb. ze dne 12. 6. 2019*), když ze strany žalované bylo sděleno, že převodu pozemku nebrání žádné překážky a není vyloučen z převodu podle § 6 zákona č. 503/2012 Sb. (*poskytnutí informace podle zákona č. 106/1990 Sb. o svobodném přístupu k informacím ze dne 26. 9. 2018*), třetí osobou bylo uplatněno právo na nárokový převod, když v poznámce je uvedeno, že se jednalo o žádost obce Roztoky ze dne 16. 12. 2017 dle § 7 odst. 1 a), b), c) zákona č. 503/2012 Sb. v platném znění + sdělení z 17. 7. 2018, č.j. OR/655/2018/P/2. Pozemek je užíván dle nájemní smlouvy č. 4N16/36 uzavřené s Vladimírem Kšírem (*přehled k soudnímu řízení zpracovaný ze strany žalované na č.l. 122*). Žalovaná jako propachtovatel a Vladimír Kšír jako pachtýř uzavřeli dne 1. 2. 2016 pachtovní smlouvu, na základě které žalovaná přenechala Vladimíru Kšírovi mimo jiné pozemek parc. č. 187/1 v k. ú. Rotoky u Křivoklátku do užívání za účelem provozování zemědělské činnosti s tím, že smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou a pachtovné bylo sjednáno v roční výši 791 Kč (*pachtovní smlouva č. 4 N 16/36 včetně přílohy k pachtovní smlouvě č. 4 N 16/36*). Starostka obce Roztoky Ing. Lenka Peterková dopisem ze dne 17. 7. 2018 sdělila žalované, že obec Roztoky žádala o převod pozemku parc. č. 187/1 v k. ú. Rotoky u Křivoklátku do vlastnictví obce v únoru roku 2017 z toho důvodu, že se jedná dle územního plánu obce o pozemek, který je v zastavěném území obce a v zastavitelné ploše a je určen pro výstavbu veřejné infrastruktury – stavby občanské vybavenosti. Konkrétně je zde naplánovaná stavba domu seniorů a veřejné prostranství s klidovou zónou. Pozemek leží v blízkosti základní školy. Žádost o převod byla zamítnuta, ale zájem obce o odkup či převod pozemku stále trvá. Pozemek není dotčen předkupním právem obce (*sdělení k pozemku parcela č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátku ze dne 17. 7. 2018*). Obec Roztoky požádala žalovanou dopisem ze dne 7. 2. 2017 o převod pozemků mimo jiné parc. č. 187/1 v k. ú. Rotoky u Křivoklátku s odůvodněním, že je vydaný územní plán obce, který počítá s pozemky pro rozvoj obce (*žádost o převod pozemků v katastrálním území Roztoky u Křivoklátku ze dne 7. 2. 2017*). Žalovaná sdělila obci Roztoky dopisem ze dne 7. 3. 2018, že nejsou splněny podmínky pro bezúplatný převod pozemků – pozemky nejsou určeny k realizaci veřejné (parkové městské) zeleně ani k zastavění veřejně prospěšnou stavbou (část 187/1 – jde o občanskou vybavenost). Pozemky určené územním plánem k zastavění stavbou pro bydlení (187/1) nelze po novele zákona o SPÚ bezúplatně převádět. Z těchto důvodů nelze žádosti o převod mimo jiné pozemku parc. č. 187/1 v k. ú. Rotoky u Křivoklátku vyhovět (*sdělení Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a Hlavní města Prahu k žádosti o bezúplatný převod*). K žádosti zástupce žalobkyně sdělila žalovaná dopisem ze dne 24. 6. 2019, že neeviduje žádost obce Roztoky u Křivoklátku o převod pozemku parc. č. 187/1 v k. ú. Rotoky u Křivoklátku do jejího vlastnictví, o které by dosud nebylo rozhodnuto. V minulosti o této žádosti bylo rozhodnuto sdělením ze dne 7. 3. 2018 s tím, že u pozemku parc. č. 187/1 v k. ú. Rotoky u Křivoklátku nejsou splněny podmínky pro jeho bezúplatný převod, protože není určen k realizaci veřejné (parkové městské) zeleně ani k zastavění veřejně prospěšnou stavbou (*poskytnutí informace ze dne 24. 6. 2019*).
15. Pozemek parc. č. 11/1 v k. ú. Hřacholusky nad Berouňkou je evidován jako zahrada o výměře 3 416 m² ve vlastnictví státu, přičemž s tímto pozemkem je příslušná hospodařit žalovaná (*výpis z katastru nemovitostí LV 10002 na č. l. 203*). Zástupce žalobkyně požádal žalovanou o poskytnutí informací týkající se pozemku parc. č. 11/1 v k. ú. Hřacholusky nad Berouňkou, když ze strany žalované bylo sděleno, že převodu pozemku nebrání žádné překážky a není vyloučen z převodu podle § 6 zákona č. 503/2012 Sb. (*poskytnutí informace na č.l. 354*).

16. Pozemek parc. č. 556/61 v k. ú. Krušovice je evidován jako orná půda o výměře 6 464 m² a pozemek parc. č. 556/62 v k. ú. Krušovice je evidován jako orná půda o výměře 7 942 m² ve vlastnictví státu, přičemž s těmito pozemky je příslušná hospodařit žalovaná (*výpis katastru nemovitostí LV 10002 na č. l. 220*). Obec Krušovice dopisem ze dne 26. 8. 2019 sdělila, že pozemky parc. č. 556/61 a parc. č. 556/62, oba v k. ú. Krušovice jsou podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyloučeny z převodu, když se jedná o pozemky určené k zastavění stavbou (*sdělení KPÚ pro Středočeský kraj a Hlavní město Prahy ze dne 26. 8. 2019 na č.l. 264, včetně přílohy na č.l. 265*). Předmětný pozemek má momentálně od žalované pronajatý Miloš Kapoun (*dodatek č. 3 k nájemní smlouvě č. 22 N 09/36, včetně příloh*). Městský úřad Rakovník dne 18. 3. 2020 sdělil, že pozemky parc. č. 556/61 v k. ú. Krušovice a pozemek parc. č. 556/62 v k. ú. Krušovice jsou dle územního plánu Krušovice umístěné v zastavitelném území. Severní část pozemků (pruh šířky cca 63 m) se nachází v ploše „obytné plochy venkovského charakteru“ a zbývající druhá část pozemků v ploše „veřejná zeleň“. Předmětné pozemky nejsou určeny k zastavění veřejně prospěšnou stavbou, ani pro veřejně prospěšná opatření (*sdělení na čl. 414 Městského úřadu Rakovník*).
17. Pozemek parc. č. 64/4 v k. ú. Krupá je evidován jako orná půda o výměře 2 300 m² ve vlastnictví státu, přičemž s tímto pozemkem je příslušná hospodařit žalovaná (*výpis katastru nemovitostí LV 10002 na č. l. 212*).
18. Žalovaná požádala dne 30. 7. 2019 o poskytnutí informací týkající se pozemků parc. č. 11/1 v k. ú. Hracholusky nad Berounkou, parc. č. 64/4 v k. ú. Krupá, parc. č. 556/61 a parc. č. 556/62 v k. ú. Krušovice, když ze strany Ministerstva financí, odbor státní majetek, bylo sděleno, že převodu těchto pozemků nebrání překážky a není vyloučen z převodu podle § 6 odst. 1 písm. d) zákona č. 503/2012 Sb. Ze strany obecního, městského úřadu Nového Strašecí bylo žalované sděleno, že pozemek parc. č. 556/61 a parc. č. 556/62 v k. ú. Krušovice, že převodu těchto pozemků nebrání překážky a není vyloučen z převodu podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb. (*sdělení k žádosti na č.l. 342-344*).
19. Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy (dále jen „IPR“) sdělil právnímu zástupci žalobkyně a), které z pozemků nevydaných v restituci právnímu předchůdci žalobkyně a) jsou pozemky zastavitelné, které jsou částečně zastavitelné a které jsou nezastavitelné (*sdělení k funkčnímu využití pozemků ze dne 19. 6. 2018*). IPR sdělil právnímu zástupci žalobkyně a), že žalovaná se od roku 2008 obrátila celkem ve 22 případech na IPR s dotazem týkajícím se poskytnutí územně plánovací dokumentace platné v období let 1935 až 1970. Na tyto žádosti bylo řádně odpovězeno příslušnými sděleními doplněnými kopiemi požadovaných dokumentů (*sdělení k žádosti o poskytnutí informace*).
20. Znalec Pavel Miškovský vypracoval pro INVICTA, advokátní kancelář, s.r.o., dne 15. 10. 2019 znalecký posudek č. 4896/199/19, kterým stanovil mimo jiné cenu pozemku parc. č. 556/61 o výměře 6 464 m² v k. ú. Krušovice na 75 667 Kč s tím, že se jedná o pozemek v katastru nemovitostí evidovaný jako orná půda, když územním plánem je tento pozemek částečně určen pro zástavbu. Znalec vyšel z ceny 20 Kč za m² podle § 14 odst. 1, odst. 3 vyhlášky po zohlednění srážek -26 %. Cenu pozemku parc. č. 556/62 o výměře 4 492 m² v k. ú. Krušovice stanovil znalec na 80 882 Kč s tím, že se jedná o pozemek v katastru nemovitostí evidovaný jako orná půda, když územním plánem je tento pozemek částečně určen pro zástavbu. Znalec vyšel z ceny 20 Kč za m² podle § 14 odst. 1, odst. 3 vyhlášky po zohlednění srážek -26 %. Pokud se týká ocenění konkrétně pozemků parc. č. 556/61 a 556/62, kde je uvedena srážka dle přílohy 7, pak oba dva pozemky jsou u sebe, tvoří jeden funkční celek a oba jsou svažitě. Vyhláška z roku 88 upravuje tuto srážku, pokud se jedná o svažitý pozemek, orientovaný na severovýchod, sever, severozápad, nicméně není zde stanovena výška procentní sazby, která by měla být započítána. Znalec usoudil, že by tam tato srážka měla být a její výši stanovil na 4%. Pozemky dělil, neboť část se nachází v zástavbě a část není v zástavbě, což mohlo mít

také vliv na výslednou cenu. Přiblížil územní plán, z něhož je patrná část, kde se nachází veřejná zeleň a kde naopak je část určená k zástavbě (*fotografie územního plánu založené na čl. 360*), je zde rovněž patrné, že zde prochází kanalizace a oceňování v případě, že se na pozemcích nachází veřejná zeleň, se dělá toliko za bonitu a ne za 20 Kč na metr čtvereční. Není uveden procentuálně stupeň svažitosti, ve vyhlášce je stanoveno procento ve výši 4%. Pokud se pozemek vlní a je to do zhruba 10%, tak by tam měla být, proto jí tam také dal, neboť si na obhlídce terénu ověřoval to, že tento pozemek se vlní (*znalecký posudek č. 4896/199/19 ze dne 15. 10. 2019, výslech znalce Pavla Miškovského*).

21. Znalec Ing. Zdeněk Bureš vypracoval pro žalovanou dne 27. 8. 2019 znalecký posudek č. 1052-190/2019, kterým stanovil cenu pozemku parc. č. 556/61 o výměře 6 464 m² v k. ú. Krušovice na 100 838,40 Kčs s tím, že se jedná o pozemek mimo zastavěné území obce, těsně za jeho jihozápadním okrajem. Pozemek je nepravidelného geometrického tvaru, v terénu s mírným svahem severním směrem. Znalec vyšel z ceny 20 Kč za m² podle § 14 odst. 1 vyhlášky po zohlednění srážek -22 %. Cenu pozemku parc. č. 556/62 o výměře 7 942 m² v k. ú. Krušovice stanovil na 123 895,20 Kčs s tím, že se jedná o pozemek mimo zastavěné území obce, těsně za jeho jihozápadním okrajem. Pozemek se nachází na východní hranici pozemku parc. č. 556/61, je nepravidelného geometrického tvaru, v terénu s mírným svahem severním směrem. Znalec vyšel z ceny 20 Kč za m² podle § 14 odst. 1 vyhlášky po zohlednění srážek -22 %. Pozemky znalec ocenil jako zastavitelné, nic tam nerozděloval na rozdíl od pana kolegy. Srážky stanovil podle obhlídky, byla tam nezpevněná komunikace. Pokud se týká srážky za svažitost, pak tuhle srážku nepoužívá, ačkoli ve znaleckém posudku je uvedeno, že terén je v mírném svahu severním směrem. Rozdíl v ceně vyplývá právě z toho, že on tuto srážku za svažitost ve znaleckém posudku nezohlednil a rovněž tedy pozemky ocenil jako zastavitelné. Po předložení územního plánu Krušovice se zvětšeným urbanizovaným územím, znalec uvedl, že pokud to takto vidí, pak by se mělo jednat o dvě různé funkční plochy, kdy cena pozemku by byla nižší. Pokud se týká přírážky za svažitost, v tomto konkrétním případě se mu nezdálo, že by bylo nutné ji uplatňovat, kdyby to bylo ve srážu, pak ano, ale jednalo se o nakloněné pole (*znalecký posudek č. 1052-190/2019, výslech znalce Ing. Zdeňka Bureše*).
22. Pozemek parc. č. 187/1 v k. ú. Roztoky u Křivoklátu se nachází naproti Základní školy. Hranice pozemku, respektive jeho zadní část, je ohraničena elektrickým vedením. Nachází se zde nezpevněná vozovka, která je ve vlastnictví obce, jedná se o pozemek parc. č. 187/15, kdy tato komunikace by měla v části zasahovat i na předmětný pozemek. Na pozemku parc. č. 11/1 v k. ú. Hracholusky nad Beroučkou (*fotografie založené na čl. 240-246*) se po pravé straně nachází stavba bývalého kravína a po levé straně elektrické vedení, které přibližně vytyčuje hranice předmětného pozemku. Jinak se na pozemku nacházejí kopřivy, vzrostlé stromy, jedná se o hrušně. Z pozemku by mělo být uděláno dětské hřiště. Za ním se nachází hasičská zbrojnice a rybník (*protokol o místním šetření na čl. 462*).
23. Žalobkyně a) si nechala u znalkyně profesorky Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph. D., zpracovat znalecký posudek č. 499/7/2018 ze dne 15. 6. 2018, jímž byla stanovena administrativní cena pozemků vyvlastněných a nevydaných žalobkyni a) parc. č. PK 811, 812, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 1937, 2013, 2064, 2067, 2068, 2069, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2100, 2111, 2114, 2117, 2525, 2714, 2723, 2742, 2743, 2744 a 2760 v k. ú. Michle, a 2614, 1708, 2131, 2055, 2074, 2072, 2071, 1659, 2622, 23, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2148, 2149, 2191, 2218 v k. ú. Hostivař, a 2312 a 2316/1 v k.ú. Vršovice na celkovou částku 20 930 672 Kčs v souladu s § 28a zákona o půdě dle § 14 vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. Znalkyně ocenila částkou 250 Kčs za 1 m² PK parcely, které podle příslušných regulačních plánů spadaly do funkčních ploch určených pro zástavbu, a rovněž PK parcely v k.ú. Hostivař, jejichž stavební charakter vyvodila z právních

titulů převodu či přechodu pozemků na stát. PK parcely nebo jejich části, které nebyly podle regulačního plánu určeny k zastavění vůbec, ocenila znalkyně jako zemědělskou ornou půdu podle průměrné ceny pozemků orné půdy pro k. ú. Hostivař, Michle a Vršovice ve výši 3 Kčs/m². Znalkyně uvedla, že pozemky 1-11 přešly na stát 27. ledna 1963, a tyto pozemky ocenila jako stavební z toho důvodu, že byly upraveny v tehdy používaném regulačním plánu pro území Michle a byly určeny pro výstavbu. Vycházela z návrhu přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII (Záběhlvice) s přílehlými částmi území Praha XIII (Strašnice a Vršovice) a Prahy XIV (Michle) na jih od tělesa Státní dráhy Praha - Benešov SRK002770, potvrzený Ministerstvem veřejných prací dne 30. 6. 1938. Dále z návrhu přehledného regulačního zastavovacího plánu pro části území Nuslí, Pankráce, Michle, Krče (Praha XIV) a Braníku, Podolí (Praha XV) SRK000470, potvrzený Ministerstvem veřejných prací dne 15. 6. 1932. Pokud jde o pozemky, které jsou očíslovány v posudku 24-56, kromě pozemku 49; tam je kombinace, tak ty byly oceněny stejným způsobem. Pozemky, které byly v územně plánovací dokumentaci určené k zastavění, byly oceněny jako stavební, to znamená cenou 250 Kč za m². Pozemky, které nebyly určeny k zastavění, byly oceněny jako pozemek zemědělský, nezastavitelný a použila tedy průměrnou cenu 3 Kč za m² plochy pozemku. Přírážky ani srážky v tomto případě neaplikovala. Neměla k dispozici žádné podklady, které by prokazovaly, že tam byl důvod pro použití srážky. Srážky se týkají toho, že není k dispozici napojení na veřejnou kanalizaci, vodovod, že není zpevněná komunikace jako přístup k pozemku a podobně. Předpokládala, že pokud územně plánovacím podkladem je pozemek určen k zastavění, tak se samozřejmě počítá i s tím, že budou realizovány sítě, komunikace a podobně, například komunikace jsou i v těch územních plánech zakresleny. Pozemek PK 811 byl oceněn jako nestavební pozemek cenou 3 Kč za m² plochy, protože nezastavitelná část není v ploše územně plánovacím podkladu, která určovala pozemky k zastavění. Podle sdělení institutu plánování a rozvoje hl. města Prahy nemají v archivu k dispozici novější územně plánovací dokumentaci. První, která je poválečná, je dle jejich sdělení směrný územní plán hl. města Prahy a ten byl schválen až 22. dubna 1964. Další, co ji vedlo k přesvědčení, že byly ty směrné plány používány i v období 1964, je to, že se některé dokumenty na tyto i odvolávají. Srážky se týkají pozemků, které jsou oceňovány jako stavební. Pozemek PK 812 je oceněn jako nestavební, protože je v nezastavitelné části územně plánovacího podkladu. Na každé příloze je uvedeno, z jakého územně plánovacího podkladu znalkyně vycházela, přehledný regulační a zastavovací plán pro části území Nusle, Pankráce, Michle, Krče (Praha XIV) a Braníku, Podolí (Praha XV). Pozemek PK 817 patřil tedy podle přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro části území Nusle, Pankráce, Michle, Krče (Praha XIV) a Braníku, Podolí (Praha XV) do části určené k zastavění. Jsou to rodinné domky V Zahradách. Tento pozemek je tedy oceněn 250 Kč za m² plochy. Pokud jde o srážky, tak k tomu přistupovala tak, že nemá k dispozici žádný podklad, který by dokazoval, že tam nebylo uvažováno o tom, že by nebyla vybudována komunikace, sítě a podobně, takže srážky neuplatnila. Předpokládá, že pokud je v tom územně plánovacím podkladu, tak tento pozemek přímo souvisí s plánovanou komunikací a provedení sítí. Pozemky PK 818, 819, 820, 821 jsou rovněž v ploše, která byla určena pro výstavbu rodinných domků V Zahradách, vychází to zase z přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro části území. Pozemky jsou v jedné oblasti, kde je naplánovaná komunikace, takže není důvod pro srážky, protože je přístup ze zpevněné komunikace a budou pravděpodobně realizovány i přípojky. Posoudit faktický stav k roku odnětí by bylo problematické, protože se dají dohledat pouze auto snímky z určitých let, ne přímo z konkrétního období. Jsou v přílohách, ale z toho snímku lze těžko dovodit, jestli tam je nebo není kanalizace, vodovod. Na těch snímcích stavby vidět nejsou, ale výstavba skutečně probíhala podle historického územně plánovacího podkladu. Podle oceňovací vyhlášky se pozemek, který je určen pro výstavbu rodinného domu nebo zařízení zahrady a tak dále, oceňuje jako stavební. Neměla žádný průkazný podklad pro to, aby mohla srážky aplikovat. Pozemky PK 822, 823, 824, 825, 834, 835, 836, 837, 838, 839 a 842 jsou pro

zástavbu bydlení, oceněny jako stavební. Pozemky jsou v jedné oblasti a je vidět, že tam je plánovaná komunikace, jedná se o pozemky, které mají stejný účel užití, to znamená výstavba pro bydlení. U pozemků PK 1937, 2013, 2064, 2067, 2068 2069, 2072, 2073, 2074, 2076, 2076, 2100, 2111, 2114, 2117, 2312, to už je v okrajovějších částech přehledného regulačního a zastavovacího plánu, kde ten pozemek je ve světle zelené ploše, určené pro výstavbu bydlení. Podle barvy je evidentní, že to patří zase do stejné kategorie, výstavba rodinných domů. U pozemků na přílohách č. 39-40, je to regulační plán pro Vršovice, je to jiný podklad, takže mohou být trošku matoucí ty barvy. Ale bylo to určeno k zastavění, k bydlení. Pozemek PK 2525, pozemek č. 42 – 48, to je obdobná situace jako u pozemku č. 39-40, to jsou pozemky, které v přehledném regulačním a zastavovacím plánu, jsou v oblasti, která je určena pro bydlení. Pozemek PK 2723, určené pro bydlení, stejně tak u pozemku č. 44, u pozemku PK 2744, 2760. U pozemku PK 2614 a 1708 je část pro komunikaci a část pro výstavbu továrny. U pozemku PK 2055, ten částečně zasahuje do komunikace, to je část, která byla oceněna jako stavební a větší část je oceněna jako nestavební. Pozemky PK 2074, 2072 a 2071 jsou oceněny jako nestavební, protože jsou v tmavě zelené oblasti, která nebyla určena pro výstavbu. Pozemek PK 1659, oceněn částečně jako stavební a nestavební. Pozemek PK 2622 je v ploše určen pro stavební výstavbu. Pozemek PK 23 oceněn jako stavební (*znalecký posudek č. 499/7/2018 a výslech znalkyně prof. Ing. Schneiderové Heralové, Ph.D.*).

24. Žalobkyně si nechaly u znalkyně profesorky Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph. D., zpracovat dodatek č. 1 ke znaleckému posudku č. 499/7/2018 ze dne 18. 3. 2019, jímž byla stanovena hodnota podílů žalobkyň na odňatých a nevydaných pozemcích vycházejíc ze znaleckého posudku č. 499/7/2018 ze dne 15. 6. 2018. Vyčíslení podílů každé z žalobkyň vychází z podílu jejich právního předchůdce, tj. z částky 5 288 040,24 Kč. Na základě usnesení o dědictví Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. 27D 1263/2005, Nd 172/2005, zdělila žalobkyně a) restituční nárok právního předchůdce ve výši $\frac{1}{2}$ a žalobkyně b) a c) každá ve výši $\frac{1}{4}$. Hodnota podílů žalobkyně a) činí po zaokrouhlení částku 2 644 020 Kčs a hodnota podílů žalobkyně b) a c) činí po zaokrouhlení u každé částku 1 322 010 Kčs (*dodatek č. 1 ke znaleckému posudku č. 499/7/2018 ze dne 15. 6. 2018*).
25. Z ostatních důkazů (nároky vybraných oprávněných osob na č. l. 166, znalecký posudek č. 1050-188/2019, znalecký posudek č. 1051-189/2019 ze dne 27. 8. 2019, protokol o jednání u OS Benešov ze dne 11. 12. 2018, protokol o jednání u OS Praha 10 ze dne 8. 4. 2019, protokol o jednání u OS Česká Lípa ze dne 13. 6. 2019, smlouva o převodu pozemku č. 13 PR 17/12, výpis z katastru nemovitostí LV č. 1594, koncept ze dne 23. 1. 1965, č.j. Výst-17643-380-A-10-1964, koncept ze dne 21. 10. 1964, č.j. Výst-14080-830-A-10-1964, vodohospodářské rozhodnutí ze dne 12. 8. 1959, rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. listopadu 1955 sp. zn. 4 To 64/55, rozsudek Krajského soudu v Ostravě, ze dne 23. a 24. srpna 1955 sp. zn. T 31/55, rozhodnutí o umístění stavby č. 3 ze dne 28. srpna 1959, dílčí výměr Ministerstva paliv a energetiky ze dne 1. prosince 1952 č. j. 727-362-Dr Vi/Bo, znalecký posudek č. 4823/126/19 na č. l. 204 a to včetně příloh na č. l. 206 – 210, nájemní smlouva č. N 09/36, studie ze dne 17. 7. 2020, příloha návrhu zadání) soud nezjistil žádné skutečnosti důležité pro rozhodnutí ve věci. Výše vypočtené důkazy soud hodnotí jako plně věrohodné, neboť nejsou ve vzájemném rozporu, naopak se logicky doplňují a jako celek přesvědčivě vytvářejí obraz skutkového stavu. Dokazování není potřeba doplňovat, neboť skutkový stav je prokázán s dostatečnou mírou jistoty v rozsahu potřebném pro rozhodnutí.
26. Po **právní stránce** vyhodnotil soud věc takto:
27. Podle § 4 odst. 1 zákona o půdě oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1.

28. Podle § 4 odst. 4 zákona o půdě v případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.
29. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním nebo převodem práva podle § 13 odst. 8 písm. b), se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
30. Podle § 11a odst. 2 zákona o půdě pozemkový úřad nezahrne do veřejné nabídky pozemek, jehož převodu brání zákonná překážka, nebo pozemek, ke kterému uplatnila třetí osoba právo na převod podle zvláštního právního předpisu.
31. Podle § 11a odst. 14 zákona o půdě se cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební. Ustanovení § 6 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se nepoužijí. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.
32. Podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět z vlastnictví státu na jiné osoby zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků 1. převáděných podle § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2, 2. převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, 3. převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo 4. určených platnou územně plánovací dokumentací nebo již využitých ke zřízení technické infrastruktury 8); v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování.
33. Podle § 14 odst. 1 věty druhé zákona o půdě oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který podle tohoto zákona se nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.
34. Podle § 28a zákona o půdě, pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.
35. Z ustálené judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího soudu vyplývá, že osoby, jimž podle zákona o půdě vznikl nárok na převod náhradních pozemků, se mohou žalobou domáhat, aby byla žalované uložena povinnost uzavřít s nimi smlouvu o převodu konkrétních pozemků, byť jinak právem na výběr pozemku, který jim má být poskytnut jako náhradní, nadány nejsou, pokud žalovaná neplní svou povinnost udržovat nabídku náhradních pozemků mající takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby při uspokojování restitučních nároků nedocházelo ke zbytečným průtahům a k počínání, které by bylo lze označit za liknavé, či dokonce svévolné

(viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 9. 2010, sp. zn. 28 Cdo 3893/2008, nález Ústavního soudu ze dne 30. 10. 2007, sp. zn. III. ÚS 495/05).

36. Žalobkyně v řízení prokázaly, že jsou osobami oprávněnými ve smyslu citovaného § 4 zákona o půdě na základě rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy, č.j. PÚ 5025/92 ze dne 18. 5. 1994, PÚ 9573/93/1 ze dne 24. 11. 1998, PÚ 2233/99/3 ze dne 29. 11. 1999, PÚ 529/00 ze dne 1. 3. 2000, PÚ 1194/00 ze dne 10. 5. 2000, PÚ 2137/00 ze dne 14. 12. 2000, PÚ 528/00/1 ze dne 30. 1. 2001, PÚ 220/02 ze dne 6. 3. 2002 a jako nositelkám restitučních nároků na náhradu podle § 11a zákona o půdě jim náleží náhrada za pozemky parc. č. PK 811, 812, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 1937, 2013, 2064, 2067, 2068, 2069, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2100, 2111, 2114, 2117, 2525, 2714, 2723, 2742, 2743, 2744 a 2760 v k. ú. Michle, a 2614, 1708, 2131, 2055, 2074, 2072, 2071, 1659, 2622, 23, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2148, 2149, 2191, 2218 v k. ú. Hostivař, a 2312 a 2316/1 v k.ú. Vršovice, které jim nemohly být vydány pro omezení stanovená v zákoně o půdě.
37. Ke dni zahájení tohoto řízení byla žalovanou cena nevydaných pozemků stanovena na 260 286 Kč. Žalobkyně nesouhlasily s metodou oceňování pozemků užitou žalovanou vzhledem k tomu, že žalovaná opominula zohlednit, že pozemky byly rodině žalobkyň odňaty za účelem výstavby, a proto je třeba je oceňovat jako pozemky určené k zastavění. Dle znaleckého posudku znalkyně profesorky Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph. D., který si za tímto účelem žalobkyně obstaraly, činil nárok žalobkyně a) po zaokrouhlení částku 2 644 020 Kč a žalobkyně b) a c) u každé částku 1 322 010 Kč.
38. Problematikou oceňování pozemku, jenž byl v evidenci formálně veden jako zemědělský, avšak v okamžiku přechodu na stát byl určen k zastavění (v době prodeje existující územně plánovací dokumentace, vykoupení za účelem výstavby, bezprostřední realizace výstavby), se opakovaně zabýval Nejvyšší soud, přičemž dospěl k závěru, že v takovém případě je třeba oprávněnému subjektu poskytnout náhradu jako za pozemky stavební a ocenit je jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. (viz např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 7. 10. 2010, sp. zn. 28 Cdo 1974/2010, ze dne 17. 3. 2014, sp. zn. 28 Cdo 4237/2013, a ze dne 3. 4. 2014, sp. zn. 28 Cdo 444/2014). Totožnou problematikou, o kterou jde ve věci nyní posuzované – určení výše náhrady za pozemek, který nebylo možno pro zákonem stanovenou překážku vydat oprávněné osobě – se přitom Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi zabýval opakovaně (srov. např. rozsudek ze dne 7. října 2010, sp. zn. 28 Cdo 1974/2010; rozsudek ze dne 17. března 2014, sp. zn. 28 Cdo 4237/2013; nebo rozsudek ze dne 3. dubna 2014, sp. zn. 28 Cdo 444/2014), docházejí vždy k témuž závěru, a to sice že za pozemky je třeba osobě oprávněné poskytnout náhradu jako za pozemky určené pro stavbu (§ 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb.), byť byly v době převodu na stát v evidenci nemovitostí vedeny jako zemědělské, byly-li určeny ke stavbě (v době prodeje existující územně plánovací dokumentace, vykoupení za účelem výstavby sídliště, bezprostřední realizace výstavby)“.
39. Nesoulad v ocenění restitučního nároku žalobkyň pak způsoboval, že žádosti žalobkyň ve veřejných nabídkách o náhradní pozemky žalovaná opakovaně zneplatnila, protože cena požadovaného náhradního pozemku byla vyšší než žalovanou evidovaný nárok žalobkyň. Na žalobkyních by nebylo možné spravedlivě požadovat další účast ve veřejných nabídkách jenom proto, aby měly formální doklad o tom, kolikrát se neúspěšně pokoušely domoci se svého nároku jejich prostřednictvím. Žalobkyně a) přitom žalovanou od května 2018 a žalobkyně b) a c) od listopadu 2018 žádaly, aby jejich nárok řádně ocenila s ohledem na určení odňatých pozemků k zastavění, na to však žalovaná reagovala odmítavě. Ve prospěch toho, že požadavek žalobkyň na změnu ocenění jejich nároku byl minimálně částečně oprávněný, hovoří i skutečnost, že žalovaná sama v průběhu tohoto řízení stanovila hodnotu restitučního

nároku žalobkyní na více než desetinásobek původní hodnoty. Evidencí restitučního nároku žalobkyň ve zcela nepřiměřeně nízké výši za současného ignorování argumentů a podkladů předložených žalobkyněmi se žalovaná dopustila vůči žalobkyním liknavého a svévolného postupu, kterým jim fakticky téměř znemožnila uspokojení jejich restitučního nároku (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, 28 Cdo 5389/2014, 28 Cdo 4078/2015, 28 Cdo 1964/2017 a 28 Cdo 5487/2017).

40. Liknavý a svévolný přístup ve vztahu k žalobkyním spočívá zejména v tom, že žalovaná neevidovala restituční nárok žalobkyní ve správné výši a odmítala restituční nárok k výzvě žalobkyň přecenit, a to i v případě pozemků, u nichž vzhledem k uvedené ustálené judikatuře, která musela být žalované známa, a žalované dostupných informací, byl závěr o stavební povaze pozemků jednoznačný (pozemky pod Hostivařskou přehradou). Pokud by snad měla žalovaná jakoukoli pochybnost o závěru, který sama vyslovila v rozhodnutí o nevydání pozemku, pak si mohla vyžádat územní rozhodnutí u příslušného orgánu, jak učinily žalobkyně, přičemž právní úprava zákona o půdě předpokládá, že to je žalovaná, kdo má nést náklady spojené s oceněním věci (§ 21a odst. 3 zákona o půdě). Žalovaná neučinila žádné kroky, aby spornost ocenění restitučního nároku odstranila a aby dostala své povinnosti evidovat restituční nárok ve skutečné výši a umožnila tak žalobkyním efektivní uplatnění práv na náhradní pozemky. Účast na veřejných nabídkách, v nichž nelze reálného uspokojení restitučních nároků dosáhnout, postrádá smysl, a nelze proto uzavřít, že by se žalobkyně o veřejné nabídky bez legitimního důvodu nezajímaly. Jak uvedl Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2015 sp. zn. 28 Cdo 5389/2014, jestliže žalovaná setrvale zpochybňuje výši nároku žalobkyně, pak by žalobkyně nejspíše ani v budoucnu nemohla svůj nárok uplatnit regulérním způsobem podle § 11a zákona o půdě, načež by ji nezbylo, než se znovu obrátit na soud, tentokrát s žalobou o určení práva (ačkoliv výše jejího nároku – jako otázka předběžná – byla řešena již v tomto řízení). Takový důsledek označil dovolací soud za obtížně akceptovatelný a neslučitelný s principy právního státu, jenž musí dbát nejen na dodržování právně formálních postupů, ale i principu spravedlnosti v chování a jednání státu.
41. Ocenění podílů žalobkyň odňatých a nevydaných pozemků má soud za prokázané ze zpracovaného znaleckého posudku a jeho dodatku č. 1 profesorky Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph. D., když hodnota podílu žalobkyně a) činí částku 2 644 020 Kčs a hodnota podílů žalobkyně b) a c) činí u každé částku 1 322 010 Kč. Znalce profesorka Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph. D. v rámci zpracovaného znaleckého posudku a svého výslechu zcela logicky zdůvodnila svůj postup při oceňování pozemků, ať již stavebních, které ocenila částkou 250 Kč/1m², nebo jejich částí, které nebyly určeny k zastavení, jež ocenila jako zemědělskou ornou půdu podle průměrné ceny 3 Kčs/m². Restituční nárok žalobkyň tak zcela postačuje na vydání zvolených náhradních pozemků ve stavu po částečném zastavení řízení a není přečerpán, jak se snažila tvrdit žalovaná. Námitku promlčení vznesenou žalovanou považuje soud za nepřípadnou, jelikož samotný požadavek na přecenění hodnoty pozemku, který nebyl oprávněně osobě vydán pro překážky stanovené zákonem o půdě, a to za účelem určení výše restitučního nároku odpovídající příslušným právním předpisům, nepředstavuje samostatné majetkové právo, jež by podléhalo promlčení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 1. 2018, sp. zn. 28 Cdo 4173/2017).
42. Vydání náhradního pozemku vlastněného státem nacházejícího se ve správě žalované upravuje § 11a zákona o půdě a překážky jeho vydání jsou totožné s překážkami pro vydání odňatého pozemku uvedenými v § 11 odst. 1 zákona o půdě či § 6 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
43. Mezi účastníky panovala shoda ohledně možnosti vydání pozemku parc. č. 64/4 v k.ú. a obci Krupá, jehož cena činí 34 040 Kč. Sporné pak bylo vydání pozemků parc. č. 187/1 v k.ú. Roztoky u Křivoklátu v důsledku jeho určení v souladu s územním plánem obce Roztoky pro výstavbu veřejné infrastruktury – stavby občanské vybavenosti, parc. č. 11/1 v k. ú.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Leitnerová

Hracholusky nad Berouňkou, neboť je funkčně spojen jakožto přídomovní zahrada k pozemku parc. č. 1/1 v k. ú. Hracholusky nad Berouňkou, a pozemků parc. č. 556/61 a 556/62, oba v k. ú. Krušovice, když dle sdělení obce Krušovice jsou oba požadované pozemky částečně vyloučeny z převodu (jsou v části určeny k zastavění stavbou).

44. Z provedeného dokazování vyplynulo, že u pozemku parc. č. 187/1 v k.ú. Roztoky u Křivokláta sdělila sama žalovaná, že převodu tohoto pozemku nebrání žádné překážky a není vyloučen z převodu podle § 6 zákona č. 503/2012 Sb., když žádost obce Roztoky o převod pozemku parc. č. 187/1 v k. ú. Rotoky u Křivokláta do vlastnictví obce v únoru roku 2017 byla zamítnuta. Pokud se týká pozemku parc. č. 11/1 v k. ú. Hracholusky nad Berouňkou, opět sama žalovaná k žádosti zástupce žalobkyň o poskytnutí informací sdělila, že převodu tohoto pozemku nebrání žádné překážky a není vyloučen z převodu podle § 6 zákona č. 503/2012 Sb. Nadto v rámci místního šetření nebylo prokázáno, že by tento pozemek tvořil funkční celek s pozemky sousedními. V případě pozemků parc. č. 556/61 a 556/62, oba v k. ú. Krušovice, pak bylo prokázáno, že nejsou určeny k zastavění veřejně prospěšnou stavbou, ani pro veřejně prospěšná opatření, a proto na ně nedopadá překážka jejich vydání ve smyslu § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
45. Účastníci se shodli na ocenění náhradního pozemku parc. č. 11/1 v k. ú. Hracholusky nad Berouňkou, částkou ve výši 56 816 Kč a pozemku parc. č. 187/1 v k.ú. Roztoky u Křivokláta, částkou ve výši 166 720 Kč. Neshodli se na ceně náhradních pozemků parc. č. 556/61 a 556/62, oba v k. ú. Krušovice, jelikož znalec žalované nezohlednil, že část obou pozemků je dle územního plánu obce zařazena do nezastavitelné plochy, konkrétně jako plochy veřejné zeleně bez použití srážky za svažítost, zatímco znalec žalobkyně usoudil, že by tam tato srážka měla být a její výši stanovil na 4%. Pozemky dělil, neboť část se nachází v zástavbě a část nikoliv. Sám znalec Ing. Bureš však v rámci svého výsledku po předložení územního plánu Krušovice se zvětšeným urbanizovaným územím připustil, že by se mělo jednat o dvě různé funkční plochy, kdy cena pozemků by byla nižší. Rovněž ve znaleckém posudku uvedl, že se jednalo o nakloněné pole. Soud proto při určení hodnoty předmětných pozemků vyšel ze znaleckého posudku Pavla Miškovského, neboť ten své závěry před soudem jednoznačně obhájlil. Hodnota pozemku parc. č. 556/61 v k. ú. Krušovice tak činí částku 75 667 Kč a pozemku parc. č. 556/62 v k. ú. Krušovice činí částku 80 882 Kč.
46. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a proto jí v nezastaveném rozsahu II. výrokem tohoto rozsudku vyhověl. Co do částky 414 125 Kč tak bude nárok žalobkyň uspokojen vydáním náhradních pozemků.
47. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 a 3 o. s. ř. vzhledem k tomu, že ve vztahu k částečnému zastavení řízení představuje procesní neúspěch žalobkyň poměrně nepatrnou část. Žalobkyně se domáhaly vydání pozemků celkem v hodnotě 414 125 Kč a tato částka je v souladu s § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jako „AT“), tarifní hodnotou pro stanovení odměny za zastoupení žalobkyní advokátem. Náklady řízení žalobkyně a) jsou tvořeny odměnou advokáta za právní zastoupení ve výši 178 948 Kč, a to za 9 úkonů právní služby (příprava a převzetí, žaloba, 3x vyjádření ze dne 5. 9. 2018, 22. 10. 2018, 5. 6. 2019, účast na jednání dne 11. 6. 2019, podání ve věci samé ze dne 11. 7. 2019 a ze dne 19. 9. 2019, účast na jednání dne 5. 9. 2019) se sazbou po 9 980 Kč za 1 úkon podle § 7 bod 5. ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), d), g) advokátního tarifu, dále za 1 úkon právní služby (předžalobní výzva ze dne 20. 6. 2018) se sazbou po 4 990 Kč za 1 úkon právní služby podle § 7 bod 5. ve spojení s § 11 odst. 2 písm. h) advokátního tarifu a za 6 úkonů právní služby se sazbou 7 984 Kč [vykonané ode dne 25. 10. 2019, kdy do řízení přistoupily žalobkyně b) a c)] za 1 úkon podle § 7 bod 5. ve spojení s § 11 odst. 1 písm. d) a g) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu, dále náhradou hotových výdajů ve výši 10 režijních paušálů po 300 Kč a jedné třetiny 6 režijních paušálů za 16 úkonů právní služby podle § 13 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Leitnerová

advokátního tarifu (tj. částkou 3 600 Kč), 1/3 z jízdného podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 1 577 Kč cestovného celkem ve výši 2 076 Kč na trase Praha – Rakovník a zpět na jednání dne 18. 2. 2020, 5. 9. 2020, 11. 6. 2020 (3x 120 km) vozidlem Škoda Octavia s RZ: 6U58698 s průměrnou spotřebou 4,9 litrů na 100 km, cestovného celkem ve výši 819 Kč na trase Praha – Hracholusky a zpět na místní šetření dne 29. 7. 2020 (142 km) vozidlem Škoda Octavia s RZ: 6U58698 s průměrnou spotřebou 4,9 litrů na 100 km, cestovného celkem ve výši 1 837 Kč na trase Praha – Rakovník a zpět na jednání dne 23. 6. 2020 (122 km) a 25. 8. 2020 (120 km) vozidlem BMW X1 s RZ: 6AL6064 s průměrnou spotřebou 5,3 litrů na 100 km, 21% DPH z uvedených částek podle § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkem tedy náklady řízení žalobkyně a) činí 178 948 Kč (výrok IV.)

48. Náklady řízení každé z žalobkyň b) a c) jsou tvořeny odměnou advokáta za právní zastoupení ve výši 77 867 Kč, a to za 7 úkonů právní služby (příprava a převzetí, přistoupení k žalobě, účast při jednání dne 25. 10. 2019, 25. 6. 2020, 29. 7. 2020, 25. 8. 2020, podání ve věci samé ze dne 11. 7. 2019) se sazbou po 7 984 Kč za 1 úkon podle § 7 bod 5. ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu, dále za 1 úkon právní služby (předžalobní výzva ze dne 21. 12. 2018) se sazbou po 5 988 Kč za 1 úkon právní služby podle § 7 bod 5. ve spojení s § 11 odst. 2 písm. h) advokátního tarifu, dále náhradou hotových výdajů ve výši jedné poloviny 2 režijních paušálů po 300 Kč a jedné třetiny 6 režijních paušálů za 8 úkonů právní služby podle § 13 odst. 1 advokátního tarifu (tj. částkou 1 800 Kč), 1/3 z jízdného podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 1 577 Kč cestovného celkem ve výši 2 076 Kč na trase Praha – Rakovník a zpět na jednání dne 18. 2. 2020, 5. 9. 2020, 11. 6. 2020 (3x 120 km) vozidlem Škoda Octavia s RZ: 6U58698 s průměrnou spotřebou 4,9 litrů na 100 km, cestovného celkem ve výši 819 Kč na trase Praha – Hracholusky a zpět na místní šetření dne 29. 7. 2020 (142 km) vozidlem Škoda Octavia s RZ: 6U58698 s průměrnou spotřebou 4,9 litrů na 100 km, cestovného celkem ve výši 1 837 Kč na trase Praha – Rakovník a zpět na jednání dne 23. 6. 2020 (122 km) a 25. 8. 2020 (120 km) vozidlem BMW X1 s RZ: 6AL6064 s průměrnou spotřebou 5,3 litrů na 100 km, 21% DPH z uvedených částek podle § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkem tedy náklady řízení žalobkyně b) činí 77 867 Kč a žalobkyně c) činí 77 867 Kč (výrok V. a VI.)

49. O povinnosti žalované uhradit státu náklady řízení rozhodl soud podle § 148 odst. 1 o. s. ř., podle něhož má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Na základě usnesení Okresního soudu v Rakovníku ze dne 8. 9. 2020, č. j. 3C 149/2018-509, byla znalkyní prof. Ing. Renátě Schneiderové Heralové, Ph.D., přiznána odměna v celkové výši 3 267 Kč, proto soud rozhodl o povinnosti žalobkyně tyto náklady státu uhradit (výrok VII.)

50. Lhůta ke splnění povinností byla určena podle ustanovení § 160 odst. 1, část věty před středníkem o. s. ř., neboť ke stanovení jiné lhůty neshledal soud důvody. Náhrada nákladů řízení byla určena na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

51. O nákladech řízení žalobkyně ve vztahu k vedlejším účastníkům bylo rozhodnuto negativním výrokem, i když žalobkyně měly ve věci procesní úspěch, a to dle § 150 o.s.ř., když soud má za to, že zde existují okolnosti zvláštního zřetele pro jejich nepřiznání, neboť vedlejší účastníci přistoupili do řízení z podnětu žalované a přiznání nákladů by tak v daném případě bylo nespravedlivé (výrok VIII.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu v Rakovníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Leitnerová

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Rakovník 15. září 2020

Mgr. Kristina Románková, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Leitnerová

VÝKAZ DOSAVADNÍHO A NOVÉHO STAVU ÚDAJŮ KATASTRU NEMOVITOSTÍ

Dosavadní stav				Nový stav											
Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely		Druh pozemku Způsob využití	Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely		Druh pozemku Způsob využití	Typ stavby Způsob využití	Způsob určení výměr	Porovnání se stavem evidence právních vztahů					
	ha	m ²			ha	m ²				Díl přechází z pozemku označeného v katastru nemovitostí	dřívější poz. evidenci	Číslo listu vlastnictví	Výměra dílu		Označení dílu
												ha	m ²		
187/1	87	84	orná půda	187/1	83	36	orná půda		0						
				187/38	4	48	orná půda		0	187/1	10002	4	48		
187/28	3	93	orná půda	187/28	3	93	orná půda		0		10002				
187/29	79	51	orná půda	187/29	79	51	orná půda		0		622				
	1	71	28		1	71	28								

Výkaz údajů o bonitovaných půdně ekologických jednotkách (BPEJ) k parcelám nového stavu

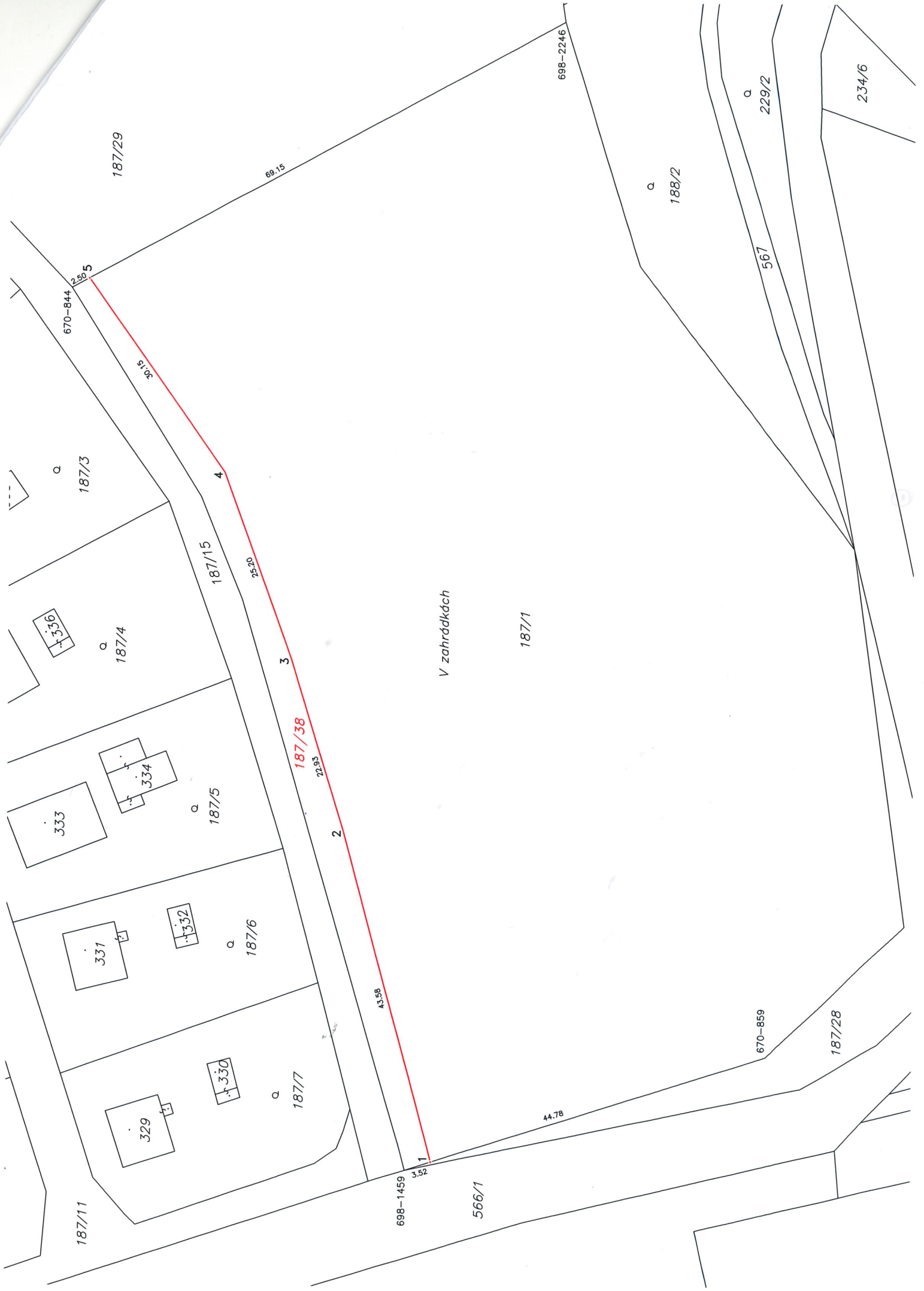
Parcelní číslo podle katastru nemovitostí		Kód BPEJ	Výměra		BPEJ na dílu parcely	Parcelní číslo podle katastru nemovitostí		Kód BPEJ	Výměra		BPEJ na dílu parcely
zjednodušené evidenci			ha	m ²		zjednodušené evidenci			ha	m ²	
187/1		42212	77	59							
		42614	5	77							
187/38		42212	4	48							

Seznam souřadnic (S-JTSK)

Souřadnice pro zápis do KN				
Č. bodu	Y	X	kód kv.	Poznámka
1	782916.85	1044377.65	3	kolk ohrožen zem. činností
2	782874.81	1044366.26	3	kolk ohrožen zem. činností
3	782852.92	1044359.47	3	kolk ohrožen zem. činností
4	782829.26	1044350.87	3	kolk ohrožen zem. činností
5	782804.71	1044333.41	3	kolk ohrožen zem. činností
670-844	782805.89	1044331.23	8	kolk
698-2246	782771.77	1044394.17	8	kolk
698-1459	782917.90	1044374.31	8	kolk
670-859	782903.39	1044420.33	8	kolk

Zpřesnění geometrického a polohového určení pozemků podle § 50 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona navržené v tomto geometrickém plánu lze v katastru nemovitostí provést jen na základě souhlasného prohlášení.

GEOMETRICKÝ PLÁN pro rozdělení pozemku a průběh vlastnky zprecněné hranice pozemku	Geometrický plán ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr:	Stejnopis ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr:
	Jméno, příjmení: <i>Ing. Martin Havlička</i>	Jméno, příjmení: <i>Ing. Martin Havlička</i>
	Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: <i>2643/2013</i>	Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: <i>2643/13</i>
	Dne: <i>30.7.2020</i> Číslo: <i>39/2020</i>	Dne: <i>5.8.2020</i> Číslo: <i>30/2020</i>
	Nálezitostmi a přesností odpovídá právním předpisům.	Tento stejnopis odpovídá geometrickému plánu v elektronické podobě uloženému v dokumentaci katastrálního úřadu.
Vyhotovitel: <i>Josef Seibert – Zeměměřič Pod Nemocnicí 2153, Rakovník 26901 IČO: 06257143</i>	Katastrální úřad souhlasí s očíslováním parcel.	Ověření stejnopisu geometrického plánu v listinné podobě.
Číslo plánu: <i>890-52/2020</i>	KÚ pro Středočeský kraj KP Rakovník Bc. Lukáš Brotánek PGP-656/2020-212 2020.08.05 10:41:29 CEST	
Okres: <i>Rakovník</i>		
Obec: <i>Roztoky</i>		
Kat. území: <i>Roztoky u Křivokládu</i>		
Mapový list: <i>Křivokládk 3-2/22</i>		
Dosavadním vlastníkům pozemků byla poskytnuta možnost seznámit se v terénu s průběhem navrhovaných nových hranic, které byly označeny předepsaným způsobem: <i>kolký</i>		

187/29

69.15

670-844

30.15

187/3

4

187/15

25.20

187/4

3

187/38

20.93

333

187/5

2

V zahrádkách

187/1

331

187/6

43.58

332

670-859

187/28

329

187/7

44.78

330

698-1459

566/1

3.52

188/2

229/2

234/6

567

187/11

q

q

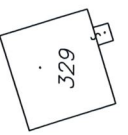
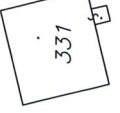
q

q

q

q

q

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Štolbové a soudkyň Mgr. Šárky Hájkové a Mgr. Aleny Zemkové ve věci

žalobkyně: a) **Helena Bártlová**, narozena 20. 9. 1952
bytem Domkářská 5/376, 102 00 Praha 10
b) **Kateřina Černíková**, narozena 22. 4. 1977
bytem Rakovského 3163/10, 143 00 Praha 12
c) **Kristýna Sekáčová**, narozena 26. 8. 1978
bytem Na Lepším 1263/4, 140 00 Praha 4
zastoupeny advokátem Mgr. Martinem Mládkem
sídlem Ostrovní 2064/5, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Česká republika – Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupena advokátem JUDr. Janem Brodcem, Ph.D., LL.M.
sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2

vedlejší

účastníci: 1) **Obec Roztoky**, IČO 00639966
sídlem Roztoky 128, 270 23 Roztoky
2) **Miloš Kapoun**, narozen 8. 4. 1957
bytem Brixiho 15, 160 00 Praha 6

o nahrazení projevu vůle, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 15. 9. 2020, č. j. 3 C 149/2018-544,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ladislava Vlčková

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadené části výroku II., již byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít s žalobkyněmi smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátku, obec Roztoky, který vznikl oddělením od pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátku, obec Roztoky, na základě geometrického plánu č. 890-52/2020, vyhotoveného Josefem Seibertem, potvrzeného Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Rakovník, dne 5. 8. 2020, a ve výrocích III., VII. a VIII. **potvrzuje**; ve výrocích IV., V. a VI. se **mění** tak, že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni a) náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 188 560,35 Kč, žalobkyni b) náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 85 064,20 Kč a žalobkyni c) náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 85 064,20 Kč, vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupce.
- II. Žalovaná je **povinna** nahradit žalobkyním rovným dílem náklady odvolacího řízení ve výši 156 903,10 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobkyň.
- III. Ve vztahu mezi žalobkyněmi a vedlejšími účastníky **nemá** žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Rakovníku (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 15. 9. 2020, č. j. 3 C 149/2018-544, zastavil řízení v části, v níž se žalobkyně domáhaly nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobkyněmi smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 187/38 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátku, který vznikl oddělením od pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátku na základě geometrického plánu vyhotoveného Josefem Seibertem pod č. 890-52/2020 (výrok I.), dále rozhodl, že se nahrazuje projev vůle žalované uzavřít se žalobkyněmi smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“), a to ohledně pozemků parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátku, v obci Roztoky, parc. č. 11/1 v katastrálním území Hracholusky nad Berouňkou, v obci Hracholusky, parc. č. 556/61 a parc. č. 556/62, oba v katastrálním území a obci Krušovice, a parc. č. 64/4 v katastrálním území a obci Krupá, s tím, že žalobkyně a) se stane spoluvlastnicí uvedených pozemků s podílem o velikosti 10/100, žalobkyně b) s podílem o velikosti 45/100 a žalobkyně c) s podílem o velikosti 45/100 (výrok II.). Dále soud prvního stupně rozhodl, že nedílnou součástí rozsudku je geometrický plán vyhotovený Josefem Seibertem pod č. 890-52/2020 (výrok III.), že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni a) náklady řízení ve výši 178 948 Kč, žalobkyni b) ve výši 77 867 Kč a žalobkyni c) ve výši 77 867 Kč (výroky IV., V., VI.), dále rozhodl o povinnosti žalované nahradit náklady státu ve výši 3 276 Kč (výrok VII.) a o tom, že ve vztahu k vedlejším účastníkům že žalobkyním právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává (výrok VIII.).
2. Soud prvního stupně odůvodnil své rozhodnutí tím, že žalobkyně jsou oprávněnými osobami podle zákona o půdě, neboť na ně přešel restituční nárok jejich právního předchůdce, Václava Černého, narozeného 6. 5. 1923, jemuž byly odňaty a nevydány pozemky specifikované v rozhodnutích Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 5025/92 ze dne 18. 5. 1994, č. j. PÚ 9573/93/1 ze dne 24. 11. 1998, č. j. PÚ 2233/99/3 ze dne 29. 11. 1999, č. j. PÚ 529/00 ze dne 1. 3. 2000, č. j. PÚ 1194/00 ze dne 10. 5. 2000, č. j. 2137/00 ze dne 14. 12. 2000, č. j. PÚ 528/00/1 ze dne 30. 1. 2001 a č. j. PÚ 220/02 ze dne 6. 3. 2002 (žalobkyni a) náleží 1/2 neuspokojených nároků, žalobkyni b) a c) každé 1/4 neuspokojených nároků). Cena nevydaných pozemků byla žalovanou stanovena na 260 286 Kč, žalobkyně však nesouhlasily s užitou metodou oceňování, neboť žalovaná opominula zohlednit, že pozemky byly rodině žalobkyň odňaty za účelem výstavby, proto bylo nutné ocenit je jako pozemky určené

k zastavění. Znalce prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D., stanovila ve znaleckém posudku, že nárok žalobkyně a) činí 2 644 020 Kč, nárok žalobkyně b) a c) u každé 1 322 010 Kč. Nesoulad v ocenění restitučního nároku žalobkyň způsoboval, že žalovaná opakovaně zneplatnila žádosti žalobkyň ve veřejných nabídkách, protože cena požadovaného náhradního pozemku byla vyšší než žalovanou evidovaný nárok žalobkyň. Žalobkyně a) přitom žalovanou od května 2018 žádala, aby její nárok řádně ocenila s ohledem na určení odňatých pozemků k zastavění, stejně tak ji žádaly žalobkyně b) a c) od listopadu 2018, žalovaná to však odmítla. Soud prvního stupně uzavřel, že liknavý a svévolný přístup žalované ve vztahu k žalobkyním spočívá především v tom, že žalovaná neevidovala restituční nárok žalobkyň ve správné výši a odmítala restituční nárok přes výzvu žalobkyň přecenit, a to i v případě pozemků, u nichž vzhledem k ustálené judikatuře a žalované dostupných informací byl závěr o stavební povaze pozemků jednoznačný. Žalovaná neučinila žádné kroky k tomu, aby spornost ocenění restitučního nároku odstranila a aby dostala své povinnosti evidovat restituční nárok ve skutečné výši a umožnila žalobkyním efektivní uplatnění práv na náhradní pozemky. Soud prvního stupně vzal ocenění podílu žalobkyň na odňatých a nevydaných pozemcích za prokázané ze znaleckého posudku a jeho dodatku č. 1 prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D., která podle soudu prvního stupně logicky odůvodnila svůj postup při ocenění pozemků, když stavební pozemky ocenila částkou 250 Kč/m² a pozemky, které nebyly určeny k zastavění, částkou 3 Kč/m².

3. Soud prvního stupně dále vyšel z toho, že žalovaná učinila nespornou cenu pozemků z rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 2233/99/3 ze dne 29. 11. 1999, a to pozemků parc. č. PK 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2148, 2149, 2191, 2218 v katastrálním území Hostivař, č.j. PÚ 2137/00 ze dne 14. 12. 2000, a to pozemků parc. č. PK 834, 835, 836, 837, 838, 839, 842, 843, 844, 845, 846, 847 v katastrálním území Michle, č. j. PÚ 528/00/1 ze dne 30. 1. 2001, a to pozemků parc. č. PK 2131 v katastrálním území Hostivař, v rozsahu nestavební výměry odpovídající rozloze 370 m², a č. j. PÚ 220/02 ze dne 6. 3. 2002, a to pozemku parc. č. PK 2525 v katastrálním území Michle (dle podání žalované ze dne 10. 7. 2019, čl. B, bod 20 písm. a), b), c), d)). Pozemky parc. č. PK 2139, 2148, 2149, 2191, 2218, 2142 a 2143 jsou stavebními pozemky, jedná se o pozemky pod Hostivařskou přehradou.
4. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že převodu pozemků nebrání žádné překážky, pokud jde o ceny jednotlivých náhradních pozemků, soud prvního stupně vyšel jednak ze shodných tvrzení účastníků, jednak vyšel ze znaleckého posudku Pavla Miškovského, který stanovil cenu pozemku parc. č. 556/61 ve výši 75 667 Kč a cenu pozemku parc. č. 556/62 ve výši 80 882 Kč.
5. S ohledem na shora uvedené soud prvního stupně považoval žalobu za důvodnou, přičemž uzavřel, že bude uspokojen nárok žalobkyň co do částky 414 125 Kč. Pokud jde o náklady řízení, dospěl soud prvního stupně k tomu, že částečné zastavení řízení představuje pouze nepatrný neúspěch žalobkyň v řízení, přiznal jim proto plnou náhradu jejich nákladů řízení (výrok IV., V. a VI.). Žalovaná byla v řízení neúspěšná, proto jí soud prvního stupně uložil povinnost nahradit náklady řízení státu, spočívající v zaplaceném znalečném pro znalce prof. Ing. Renátu Schneiderovou Heralovou, Ph.D. (výrok VII.). O nákladech mezi žalobkyní a vedlejšími účastníky bylo rozhodnuto tak, že soud prvního stupně právo na náhradu nákladů ve vztahu k vedlejším účastníkům žalobkyním nepřiznal (výrok VIII.).
6. Rozsudek soudu prvního stupně napadla žalovaná odvoláním. V první řadě namítala, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný z důvodu absence vymezení obsahu a průběhu právního posouzení povahy a výše ocenění u sporných nevydaných odňatých pozemků, podle žalované není zřejmé, na základě jakých právních úvah soud prvního stupně dospěl k závěru o výši restitučních nároků všech žalobkyň. Soud prvního stupně neposoudil jednotlivé pozemky a neodůvodnil, proč se v každém případě přiklonil u jednotlivých nevydaných odňatých pozemků k povaze a výši ocenění tvrzené žalobkynemi.

7. Žalovaná dále namítala, že soud prvního stupně dospěl k nesprávnému závěru, že zbývající výše restitučního nároku všech žalobkyň je dostatečně vysoká pro vydání požadovaných náhradních pozemků. Ve vztahu k žalobkyni a) došlo k vydání náhradních pozemků, ačkoli její restituční nárok již byl podle žalované přečerpán. Žalovaná uvedla, že z tvrzení a důkazů předložených v řízení před soudem prvního stupně vyplývá, že celková nesporná výše restitučního nároku žalobkyně a) po opakovaném přecenění ze strany žalované odpovídá částce 2 003 735,30 Kč, sporné zůstalo ocenění restitučního nároku žalobkyně a) ve výši 640 285,69 Kč. Dále žalovaná konstatovala, že bylo mezi stranami nesporné, že restituční nárok žalobkyně byl již pravomocně uspokojen v rozsahu 1 993 919,22 Kč, a to prostřednictvím náhradních pozemků vydaných buď z veřejných nabídek, nebo rozsudky obecných soudů o žalobách žalobkyně a) o nahrazení projevu vůle žalované. Žalovaná dále upozornila, že restituční nárok žalobkyně a) byl zatím nepravomocně uspokojen i rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 29. 6. 2020, č.j. 15 C 256/2018-608, a to v rozsahu 428 362,20 Kč. Pokud by tedy na základě rozhodnutí soudu prvního stupně došlo k uspokojení nároku žalobkyně a) ve výši 41 412,50 Kč, byla by výše restitučního nároku žalobkyně a) překročena. Žalovaná dále uvedla, že v případě ostatních žalobkyň dosud k překročení nesporné výše restitučního nároku nedošlo.
8. K výši restitučního nároku žalovaná dále uvedla, že po částečném přecenění restitučního nároku žalobkyň dospěla ke shodnému ocenění jako znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D., v posudku, který v řízení předložily žalobkyně, u pozemků z rozhodnutí č. j. PÚ 2233/99/3 ze dne 29. 11. 1999, a to konkrétně u pozemků parc. č. PK 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2148, 2149, 2191 a 2218, vše v katastrálním území Hostivař, dále u pozemků z rozhodnutí č. j. PÚ 2137/00 ze dne 14. 12. 2000, a to u pozemků parc. č. PK 834, 835, 836, 837, 838, 839, 842, 843, 844, 845, 846, 847, vše v katastrálním území Michle, dále u pozemku z rozhodnutí č. j. PÚ 528/00/1 ze dne 30. 1. 2001, a to u části pozemku parc. č. PK 2131, katastrální území Hostivař, v rozsahu nestavební výměry odpovídající rozloze 370 m², a v případě rozhodnutí č. j. PÚ 220/02 ze dne 6. 3. 2002 u pozemku parc. č. PK 2525, katastrální území Michle. Podle žalované soud prvního stupně neposoudil řádně, úplně a správně povahu a výši ocenění ostatních nevydaných odňatých pozemků, neboť přijal nesprávné tvrzení žalobkyň a jen dílčí závěry provedeného výsledku znaleckého posudku. Soud prvního stupně se podle žalované nevypořádal ani s úplnou absencí srážek předvídaných oceňovací vyhláškou u všech dotčených pozemků.
9. Žalovaná rovněž namítla, že soud prvního stupně věc nesprávně posoudil, pokud dospěl k závěru, že je možné vydat požadovaný náhradní pozemek parc. č. 187/1, oddělený od pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, na základě geometrického plánu č. 890-52/2020, přestože k oddělení pozemku nebyl vydán souhlas žalovanou a oddělení neproběhlo v příslušném správním řízení; k tomu upozornila na nález Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp. zn. III. ÚS 3804/19.
10. Nakonec žalovaná uvedla, že soud prvního stupně rozhodl nesprávně i o nákladech řízení, neboť žalobkyně se domáhaly vydání šesti náhradních pozemků, nicméně ohledně náhradního pozemku parc. č. 187/38 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, odděleného od pozemku parc. č. 187/1, v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, na základě geometrického plánu vyhotoveného Josefem Seibertem pod č. 890-52/2020, bylo řízení zastaveno z důvodu částečného zpětvzetí žaloby, což podle žalované musí být považováno za neúspěch žalobkyň. Soud prvního stupně tak měl rozhodnout podle úspěchu ve věci, ale pouze poměrně. Za nesprávné považovala žalovaná i určení tarifní hodnoty sporu, pokud soud prvního stupně vyšel z částky 414 125 Kč, tedy z ceny požadovaných náhradních pozemků; podle žalované měl soud prvního stupně stanovit tarifní hodnotu dle § 9 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 35 000 Kč.

11. Žalobkyně k odvolání žalované uvedly, že žalovaná se opakovaně snažila a stále snaží ocenit nárok žalobkyň v nesprávné výši, a to přes aktivní snahu a urgence ze strany žalobkyň a navzdory judikatorní praxi. Žalovaná přistoupila k částečné opravě ocenění nároků žalobkyň až v okamžiku, kdy došlo k podání žalob a k vydání prvních rozhodnutí, tedy až když bylo patrné, že žalovaná ve svém jednání pochybila. Žalobkyně mají za to, že soud prvního stupně provedl všechny důkazy řádně, vyslechl znalkyni prof. Ing. Schneiderovou Heralovou, Ph.D., k jednotlivým pozemkům, svá zjištění v rozsudku uvedl a své závěry řádně odůvodnil. Závěry znaleckého posudku žalobkyň považoval za správné a logické, ztotožnil se i s důvody neuplatnění srážek (shodně jako řada dalších soudů), přičemž tento závěr byl podložen zejména skutečností plánované výstavby bydlení na dotčených pozemcích, která napojení na inženýrské sítě či komunikaci zákonitě předpokládá. Žalobkyně považovaly rozsudek soudu prvního stupně za správný i ve vztahu k výroky o náhradě nákladů řízení, skutečnost, že se žalobkyním nepodařilo získat část jednoho náhradního pozemku, nemůže být ve vztahu k rozhodnutí o nákladech řízení relevantní, pokud jádrem a důvodem problému je vyčíslení skutečného restitučního nároku ze strany žalované. Důvodem částečného zpětvzetí žaloby ohledně části pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu byl zájem žalobkyň na vyhovění požadavku vedlejšího účastníka, Obce Roztoky. Na dané části pozemku se totiž nacházela vyšlapaná cesta, kterou žalobkyně dobrovolně ponechaly ve vlastnictví žalované.
12. Krajský soud v Praze jako soud odvolací rozsudkem ze dne 25. 2. 2021, č. j. 28 Co 26/2021-685, změnil napadený rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku III. a v části napadeného výroku II. tak, že návrh žalobkyň, aby byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít s žalobkyněmi smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, který vznikl oddělením od pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, na základě geometrického plánu č. 890-52/2020, vyhotoveného Josefem Seibertem, zamítl (výrok I.). Ve zbývajícím rozsahu rozsudek soudu prvního stupně potvrdil (výrok II.) a rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky řízení navzájem (výroky III., IV. a V.), o povinnosti účastníků nahradit náklady státu (výroky VI. a VII.) a o nákladech řízení mezi žalobkyněmi a vedlejšími účastníky (výrok VIII.).
13. Odvolací soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně správně zjistil skutkový stav i věc správně právně zhodnotil, pokud šlo o pozemky parc. č. 11/1 v katastrálním území Hracholusky nad Beroučkou, v obci Hracholusky, parc. č. 556/61 a parc. č. 556/62, oba v katastrálním území a obci Krušovice, a parc. č. 64/4 v katastrálním území a obci Krupá; shodně jako soud prvního stupně shledal postup žalované vůči žalobkyním liknavým a svévolným, neboť nárok žalobkyň nebyl dosud zcela uspokojen a za nevydané odňaté pozemky jim dosud nebyla poskytnuta náhrada v plné výši, a nedospěl k závěru, že by nárok žalobkyně a) byl již přečerpan. Odvolací soud však dospěl k odlišnému závěru, pokud jde o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobkyněmi smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, o nové rozloze 8 336 m² oddělené části tohoto pozemku geometrickým plánem č. 890-52/2020, a to s ohledem na nález Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp. zn. III. ÚS 3804/19, v němž Ústavní soud dospěl k závěru, že rozhodnutí soudu o nahrazení projevu vůle povinné osoby podle zákona o půdě k bezúplatnému převodu pozemků oprávněné osobě (jehož součástí je i geometrický plán, podle kterého má být pozemek rozdělen), jímž se daný pozemek rozdělí, a to s odkazem na § 82 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), porušuje čl. 11 odst. 1 a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Ústavní soud konstatoval, že podle § 82 odst. 3 stavebního zákona svědčí pravomoc k dělení nebo scelování pozemků příslušnému správnímu úřadu, nikoli soudu; pokud si soud přisvojí pravomoc v takové situaci rozhodnout o dělení pozemků namísto správního úřadu, porušuje tím princip dělby moci podle čl. 2 odst. 1 a 3 Ústavy České republiky. Nakonec uzavřel, že není v souladu s ústavním pořádkem, posuzují-li soudy rozhodnutí o nahrazení projevu vůle k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemku podle zákona

o půdě tak, jako by šlo o rozhodnutí o nabytí vlastnického práva, nikoliv o rozsudek podle § 161 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“).

14. Žalobkyně i žalovaná podaly proti rozsudku odvolacího soudu dovolání; Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 22. 9. 2021, č. j. 28 Cdo 2488/2021-862, zrušil rozsudek odvolacího soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 28 Co 26/2021-685, ve výroku I., spolu s výroky III. – VIII., a v tomto rozsahu vrátil věc odvolacímu soudu k dalšímu řízení.
15. Nejvyšší soud uvedl, že rozhodovací praxe odvolacího soudu i přes závěry vyslovené v nálezu Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp. zn. III. ÚS 3804/19, setrvala na závěru, podle něhož zvláštním právním předpisem ve smyslu § 82 odst. 3 stavebního zákona zakládajícím pravomoc soudu rozhodovat o rozdělení pozemkové parcely za účelem vydání její části (coby vhodného náhradního zemědělského pozemku) oprávněné osobě k uspokojení restitučního nároku je i zákon o půdě. Nejvyšší soud se dále opětovně přiklonil k ustálené judikatuře, dle níž v daném případě jde o rozhodnutí státního orgánu o nabytí vlastnictví, podle něhož se oprávněná osoba stává vlastníkem pozemku dnem právní moci rozhodnutí soudu; soud, který rozhoduje o vlastnickém právu k pozemku, který se neshoduje s parcelami vymezenými v operátech katastru nemovitostí, pak v rozsudku odkáže na geometrický plán, který předmětný pozemek polohově vymezuje. Připomněl i restituční rozměry řešeného problému, když uvedl, že se zásadou ex favore restitutionis není plně slučitelný závěr, dle něhož by uspokojení restitučního nároku formou vydání geometrickým plánem oddělené pozemkové části nebylo lze soudně vynutit a měl by být vyžadován souhlas státu, ocitajícího se v prodlení s uspokojením restitučního nároku či rozhodovací ingerence stavebního úřadu.
16. Dovolání žalované Nejvyšší soud jako nepřípustné odmítl. Mimo jiné uvedl, že přípustnost dovolání nemůže založit námitka, že soudy nižších stupňů nečinily jednoznačný závěr o hodnotě restitučního nároku a neodstranily rozpor v ocenění odňatých pozemků mezi stranami, pokud ze skutkových zjištění vyplývá, že i bez žalovanou zpochybňovaného ocenění některých pozemků by hodnota restitučního nároku v poměru k ceně nyní nárokovaných pozemků jako náhradních byla postačující. Dále uvedl, že přípustnost dovolání nemůže založit argumentace žalované, že neprovedení jí navrhovaného důkazu představuje vadu řízení, neboť soud není vázán důkazními návrhy účastníků potud, že by byl povinen provést všechny označené důkazy, je oprávněn důkazní návrhy posoudit a určit, které z navrhovaných důkazů provede, v závislosti na hodnocení, které důkazy je nezbytné provést ke zjištění skutkového stavu a zda a nakolik je potřebné dosavadní stav dokazování doplnit; musí se pak vypořádat s tím, proč některé důkazy neprovedl a Nejvyšší soud v postupu odvolacího soudu v tomto případě neshledal pochybení.
17. Odvolací soud opětovně přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v napadené části a řízení, jež mu předcházelo podle § 212 ve spojení s § 212a odst. 1, odst. 5 o. s. ř., a odvolání žalované neshledal důvodným. Zároveň odvolací soud pro úplnost připomíná, že s ohledem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 9. 2021, č. j. 28 Cdo 2488/2021-862, se jeho rozhodování týká již jen požadavku žalobkyně, aby byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít smlouvu o převodu nově vytvořeného pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky; pokud jde o zbývající část žaloby a ostatní pozemky, rozsudek soudu prvního stupně ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 28 Co 26/2021-865, jsou v této části pravomocné.
18. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí soudu prvního stupně, odvolací soud ji neshledal důvodnou; v podrobnostech odkazuje na své závěry uvedené v rozsudku ze dne 25. 2. 2021, č. j. 28 Co 26/2021-685, v bodu 18, a pro stručnost na ně odkazuje.
19. Odvolací soud vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně a ze zjištění jím učiněných v prvním odvolacím řízení (body 20. – 25. odůvodnění prvního rozsudku odvolacího soudu), na která pro stručnost rovněž odkazuje, a dále zopakoval a doplnil dokazování podle § 213 odst. 2 a odst. 4 o. s. ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ladislava Vlčková

20. Ze znaleckého posudku č. 499/7/2018 prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D., ze dne 15. 6. 2018 odvolací soud zjistil, jak byla stanovena cena jednotlivých odňatých pozemků, nevydaných žalobkyním (jejich právnímu předchůdci), včetně toho, že při určení ceny znalkyně neaplikovala žádné přírážky ani srážky; součástí posudku byly také listiny, na jejichž základě bylo možné určit charakter odňatých pozemků, listiny, na jejichž základě došlo k přechodu pozemků na stát a nakonec i jednotlivá rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, o tom, zda oprávněné osoby jsou či nejsou vlastníky odňatých pozemků. Stav jednotlivých nevydaných pozemků byl posouzen jednak na základě územně plánovací dokumentace z doby přechodu pozemků na stát, jednak dle účelu vyvlastnění. Pozemky, které byly určeny dle územně plánovací dokumentace k zastavění, byly oceněny jako stavební, ostatní nevydané pozemky jako nestavební, pozemky vyvlastněné za účelem výstavby Hostivařské přehrady byly již před vyvlastněním určeny k výstavbě vodního díla (pozemky parc. č. PK 2140, 2141, 2142, 2143, 2148, 2149, 2191, 2218 a část 2139).
21. Z dodatku č. 1 ke znaleckému posudku č. 499/7/2018 odvolací soud zjistil, že znalkyně vyčíslila konkrétní hodnotu jednotlivých podílů každé z žalobkyň na odňatých a nevydaných pozemcích, přičemž stanovila, že celková hodnota restitučního nároku Václava Černého jako právního předchůdce žalobkyň činí 5 288 040,24 Kč, nárok žalobkyně a) činí 2 644 020,12 Kč, nárok žalobkyň b) a c) činí 1 322 010 Kč (u každé z nich). Znalkyně v posudku uvedla, že celková hodnota každého nevydaného pozemku je v dodatku uvedena tak, jak byl oceněn ve znaleckém posudku, z něhož vycházela.
22. Z výpisu z katastru nemovitostí pro list vlastnictví č. 10002 odvolací soud zjistil, že vlastníkem pozemku parc. č. 187/1, v katastrálním území Roztoky u Křivokláta, obec Roztoky, je žalovaná, právo hospodařit s majetkem státu má Státní pozemkový úřad.
23. Z aplikace infoSoud (www.justice.cz) odvolací soud zjistil, že v řízení vedeném u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 15 C 232/2018 bylo rozhodnuto dne 8. 6. 2021, řízení o opravném prostředku bylo zahájeno dne 8. 9. 2021, řízení dosud není skončeno.
24. Z aplikace infoSoud (www.justice.cz) odvolací soud zjistil, že v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 15 C 256/2018 Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně a věc vrátil k dalšímu řízení, to nebylo dosud pravomocně skončeno.
25. Z rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2021, č. j. 22 Co 112, 113/2021-1166, odvolací soud zjistil, že byl změněn rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 25. 9. 2020, č. j. 3 C 164/2018-813, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 15. 4. 2021, č. j. 3 C 164/2018-916, tak, že soud nahradil projev vůle žalované uzavřít s žalobkyněmi smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 314 v katastrálním území a obci Nový Jáchymov, a ve zbývajícím rozsahu byl citovaný rozsudek Okresního soudu v Berouně potvrzen.
26. Z výpisu z katastru nemovitostí pro list vlastnictví č. 14 odvolací soud zjistil, že vlastníkem pozemku parc. č. 150, v katastrálním území a obci Osov, je společnost WINCHESTER SE, IČO 24279048, sídlem Zbraslavská 55/5a, 159 00 Praha 5, a to na základě smlouvy směnné č. j. SPU 303996/2021 ze dne 20. 9. 2021, právní účinky vkladu nastaly k 7. 10. 2021.
27. Ze sdělení Institutu plánování rozvoje hlavního města Prahy ze dne 19. 6. 2018 bylo zjištěno, že v době odnětí pozemků ve vlastnictví předchůdců žalobkyň byla platná tato dobová územně plánovací dokumentace – Návrh na změny přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII – Hostivaře na jih od tělesa státní dráhy Praha – Benešov, plán byl potvrzen Ministerstvem veřejných prací dne 10. 3. 1939, dále Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII (Strašnic, Hostivaře a Záběhlic) mezi státní silnicí Černokosteleckou a tělesem státní dráhy, s přílehlými částmi Prahy XI – Malešic a Štěrbohol, plán byl potvrzen Ministerstvem veřejných prací dne 18. 1. 1938, Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII (Záběhlice) s přílehlými částmi

území Prahy XIII (Strašnice a Vršovice) a Prahy XIV (Michle) na jih od tělesa státní dráhy Praha – Benešov, plán byl potvrzen Ministerstvem veřejných prací dne 30. 6. 1938, Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Nuslí – Pankráče, Michle a Krče (Praha – XIV) a Braníku, Podolí, Hodkoviček (Praha – XV), plán byl potvrzen Ministerstvem veřejných prací ze dne 7. 5. 1929 a znovu 15. 6. 1932. Dále z tohoto sdělení odvolací soud zjistil, že pozemek parc. č. PK 23 v katastrálním území Hostivař byl k rozhodnému datu 27. 1. 1963 určen k zastavění. Pozemky parc. č. PK 2614 a 1708 v katastrálním území Hostivař byly k rozhodnému datu 14. 7. 1962 určeny k zastavění průmyslovou výrobou. Pozemky parc. č. PK 2742, 2743, 2744, 2760, 2714 v katastrálním území Michle a pozemky parc. č. PK 2316/1 a 2312 v katastrálním území Vršovice byly k rozhodnému datu 27. 1. 1963 určeny k souvislému zastavění rodinnými domy a komunikacemi, pozemek parc. č. PK 2525 v katastrálním území Michle byl k rozhodnému datu 1. 12. 1952 určen k zastavění průmyslovou výrobou. Pozemky parc. č. PK 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 1937, 2075, 2074, 2073, 2072, 2069, 2068, 2067, 2013, 2064, 2076, 2100, 2111, 2114, 2117 v katastrálním území Michle byly k rozhodnému datu 27. 1. 1963 určeny k souvislému zastavění rodinnými domy a komunikacemi. Pozemky parc. č. PK 1659, 2622, 2071 a 2055 v katastrálním území Hostivař byly k rozhodnému datu 14. 7. 1962 určeny částečně jako zastavitelné a částečně jako nezastavitelné. Pozemek parc. č. 2723 v katastrálním území Michle byl k rozhodnému datu 27. 1. 1963 určen jako částečně zastavitelný sportovištěm a částečně nezastavitelný. Pozemek parc. č. 2131 v katastrálním území Hostivař nebyl k rozhodnému datu 27. 1. 1963 určen k zastavění. Pozemky parc. č. 2074 a 2072 v katastrálním území Hostivař nebyly k rozhodnému datu 14. 7. 1962 určeny k zastavění. Pozemky parc. č. 811 a 812 v katastrálním území Michle nebyly k rozhodnému datu 27. 1. 1963 určeny k zastavění.

28. Ze znaleckého posudku č. 044/2021, znaleckého ústavu Grant Thornton Appraisal services a.s., odvolací soud zjistil, že znalecký ústav přezkoumal znalecký posudek prof. Ing. Schneiderové Heralové, Ph.D., se závěrem, že znalkyně učinila při svém zkoumání několik metodických chyb. Nectila pojem stavebního pozemku, jak jej definovaly dobové předpisy, neboť odkazuje na regulační plány, které po roce 1959 již nebyly legislativou považovány za relevantní pro stanovení stavebního statusu pozemku. Ke dni přechodu vlastnictví na stát byla jasně stanovena definice stavebního pozemku, a to pouze platným územním rozhodnutím. Pokud toto územní rozhodnutí ke dni odnětí neexistovalo, není možné domněnku jeho budoucí existence vydávat za podklad ocenění. Znalkyně proto některé zemědělské pozemky mylně zařadila do kategorie stavebních pozemků, a naopak některé pozemky, na nichž se stavby nacházejí, kategorizuje jako zemědělské. Tyto chyby podle revizního posudku vedou k výrazným cenovým rozdílům ve výsledcích ocenění. Dále revizní část znaleckého posudku konstatuje, že v případě zařídění pozemku parc. č. PK 2131 v katastrálním území Hostivař znalkyně chybně zařídila část pozemku odňatou vyvlastněním v roce 1964, resp. 1965, jako stavební, přitom není zřejmé, zda tyto vyvlastňované části korespondují s oceňovanými částmi pozemku parc. č. PK 2131 a v posudku chybí příloha rozhodnutí, kterou má být geometrický plán vymezující vyvlastňované části pozemku. Dále je posudku prof. Ing. Schneiderové Heralové, Ph.D., výtýkáno, že pozemky zaříděné jako stavební jsou oceněny plošně jednotkovou cenou 250 Kč/m², bez aplikace jakýchkoli sražek dle přílohy č. 7 vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků (dále jen „oceňovací vyhláška“), znalkyně neposuzovala skutečný stav pozemků, přitom vyhláška stanoví, že se základní ceny vždy upraví podle přílohy č. 7. V případě pozemků v Hostivaři, které byly odejmuty pro výstavbu přehrady, měla znalkyně přihlídnout ke stavební nesrostlosti území se souvislou zástavbou obce a upravit cenu pozemků snížením o 60%. Pokud jde o ocenění pozemků, které nebyly určeny k zastavění, tyto byly oceněny cenou ve výši 3 Kč/m², a to z důvodu absence příslušných BPEJ v katastru nemovitostí, avšak podle revizní části znaleckého posudku žalované je možné BPEJ stanovit na základě mapy bonitovaných půdně ekologických jednotek i pro jiné než současně zemědělské pozemky. Posudek prof. Ing. Schneiderové Heralové, Ph.D., proto

hodnotí jako nekonzistentní, neboť nepostupuje zcela podle vyhlášky, a nekorektní, neboť přiřazuje průměrné ceny namísto cen přesně stanovených vyhláškou.

29. Dále odvolací soud z posudku č. 044/2021 zjistil, že znalecký ústav ocenil jednotlivé nevydané pozemky, přičemž pokud jde o pozemky v katastrálním území Hostivař, které nebyly vydány na základě rozhodnutí č. j. PÚ 2233/99/3 a byly zaříděny jako stavební, použil srážku 60% z ceny pozemku (výsledná cena tak u uvedených pozemků činí 100 Kč/m²). Uvedená srážka byla aplikována z důvodu stavební nesrostlosti posuzovaného území s obcí, přičemž jako stavební srostlost posudek definuje části Prahy, které stavebně navazovaly na okolní zástavbu a byly s ní propojené výstavbou. Dále u pozemků v katastrálním území Michle, které nebyly zaříděny jako pozemky stavební, určil cenu za 1 m² podle BPEJ, u pozemku parc. č. PK 817, části pozemku parc. č. PK 818 o výměře 703 m², části pozemku parc. č. PK 819 o výměře 134 m² a u části pozemku parc. č. PK 823 o výměře 69 m² činila 0,75 Kč/m², u všech ostatních pozemků se pohybovala v rozmezí od 3 Kč/m² do 8,75 Kč/m².
30. Ze shodných vyjádření účastníků odvolací soud zjistil, že žalobkyně a) dosud částečně uspokojila svůj nárok z veřejných nabídek, v nichž získala dva pozemky oceněné celkem na 130 086 Kč. Dále byl její nárok uspokojen náhradními pozemky vydanými na základě rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 21. 12. 2018, č. j. 11 C 222/2018-593, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2019, č. j. 26 Co 47/2019-655 (v hodnotě 70 934,60 Kč), rozsudku Okresního soudu Plzeň – sever ze dne 24. 5. 2019, č. j. 8 C 198/2018-126, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 10. 2019, č. j. 10 Co 254/2019-176 (v hodnotě 5 843,60 Kč), rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 1. 11. 2018, č. j. 14 C 119/2018-292, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2019, č. j. 27 Co 66/2019-490 (v hodnotě 462 213,40 Kč), rozsudku Okresního soudu v Kroměříži sp. zn. 16 C 91/2018, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně sp. zn. 59 Co 279/2019 (v hodnotě 52 151 Kč), rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 17. 10. 2019, č. j. 9 C 176/2018-427, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 3. 2020, č. j. 7 Co 1822/2019-498 (v hodnotě 20 978,53 Kč), rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 10 C 174/2018, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 12 Co 151/2019 (v hodnotě 81 764,57 Kč), rozsudku Okresního soudu ve Svitavách sp. zn. 5 C 172/2018, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 27 Co 33/2020 (v hodnotě 640 196,92 Kč), rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 11. 5. 2020, č. j. 7 C 197/2018-327, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 10. 2020, č. j. 20 Co 178/2020-372 (v hodnotě 24 647,60 Kč), rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 15. 9. 2020, č. j. 3 C 149/2018-544, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2021, č. j. 28 Co 26/2021-685 (v hodnotě 24 740,50 Kč), rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 25. 9. 2020, č. j. 3 C 164/2018-813, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 15. 4. 2021, č. j. 3 C 164/2018-916, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2021, č. j. 22 Co 113, 114/2021-1166 (v hodnotě 18 014,76 Kč), rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 3. 10. 2019, č. j. 15 C 232/2018-376, ve znění opravných usnesení ze dne 31. 10. 2019, č. j. 15 C 232/2018-383, a ze dne 10. 2. 2012, č. j. 15 C 232/2018-441, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 5. 5. 2020, č. j. 29 Co 290/2019-513 (v hodnotě 226 318 Kč), celkem učinili účastníci nesporným, že nárok žalobkyně a) byl uspokojen ve výši 1 757 889,48 Kč.
31. V případě žalobkyň b) a c) účastníci učinili nesporným, že jejich nárok byl uspokojen ve výši 186 474,69 Kč, a to prostřednictvím peněžité náhrady podle § 16 zákona o půdě ve výši 65 071,32 Kč u každé žalobkyně a na základě rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 11. 5. 2020, č. j. 7 C 197/2018-327, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 10. 2020, č. j. 20 Co 178/2020-372 (v hodnotě 110 914,19 Kč u každé žalobkyně), rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 17. 10. 2019, č. j. 9 C 176/2018-427, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 3. 2020, č. j. 7 Co

1822/2019-498 (v hodnotě 10 489,25 Kč u každé žalobkyně), rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 15. 9. 2020, č. j. 3 C 149/2018-544, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2021, č. j. 28 Co 26/2021-685 (v hodnotě 111 332,25 Kč u každé žalobkyně), rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 25. 9. 2020, č. j. 3 C 164/2018-813, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 15. 4. 2021, č. j. 3 C 164/2018-916, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2021, č. j. 22 Co 113, 114/2021-1166 (v hodnotě 81 066,42 Kč u každé žalobkyně). Účastníci tedy učinili nesporným, že nárok každé z žalobkyň b) a c) byl uspokojen ve výši 378 873,45 Kč.

32. Nad rámec uvedeného však žalovaná dále namítla, že nárok žalobkyně a) byl čerpán v další výši a je nyní přečerpan, neboť na základě rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 3. 10. 2019, č. j. 15 C 232/2018-376, ve znění opravných usnesení ze dne 31. 10. 2019, č. j. 15 C 232/2018-383, a ze dne 10. 2. 2020, č. j. 15 C 232/2018-441, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, ze dne 5. 5. 2020, č. j. 29 Co 290/2019-513, byl žalobkyni a) přisouzen náhradní pozemek parc. č. 2509/24 v katastrálním území a obci Dubá v hodnotě 278 785 Kč. Nejvyšší soud rozhodnutí jako nesprávné zrušil, ještě před tím ale žalobkyně a) předmětný pozemek převedla na třetí osobu. Náhradní pozemek nebyl navrácen do vlastnictví České republiky, žalovaná nyní usiluje v řízení o určovací žalobě a v řízení o vydání bezdůvodného obohacení o navrácení pozemku, resp. úhrady jeho ceny. Snížení rozsahu uspokojení žalobkyně a) bude moci být zaevidováno až poté.
33. Pokud jde o ocenění nároku žalobkyně a), z vyjádření žalované v řízení před odvolacím soudem se podává, že přecenila nárok žalobkyně a), který je nyní evidován ve výši 2 003 735,30 Kč, pokud jde o jednotlivá rozhodnutí, a uznala, že evidovaný restituční nárok z rozhodnutí Pozemkového úřadu sp. zn. PÚ 5025/92 činí 451,40 Kč, z rozhodnutí Pozemkového úřadu sp. zn. PÚ 9573/93/1 činí 799,48 Kč, z rozhodnutí Pozemkového úřadu sp. zn. PÚ 2233/99/3 činí 1 949 081,84 Kč, z rozhodnutí Pozemkového úřadu sp. zn. PÚ 529/00 činí 8 688,11 Kč, z rozhodnutí Pozemkového úřadu sp. zn. PÚ 1194/00 činí 4 729,38 Kč, z rozhodnutí Pozemkového úřadu sp. zn. PÚ 2137/00 činí 30 741,03 Kč, z rozhodnutí Pozemkového úřadu sp. zn. PÚ 528/00/1 činí 114,08 Kč, z rozhodnutí Pozemkového úřadu sp. zn. PÚ 220/02 činí 9 129,98 Kč.
34. Pokud jde o žalobkyně b) a c), žalovaná uvedla, že po přecenění v současné době eviduje nárok žalobkyně b) a c) ve výši 1 001 867,60 Kč (u každé z nich).
35. Přesto upozornila, že si nechala zpracovat znalecký posudek ústavu Grant Thornton Appraisal services a.s., č. 044/2021, a podle tohoto posudku odpovídá celkový restituční nárok žalobkyně a) částce 947 342,71 Kč, restituční nárok žalobkyně b) a c) podle tohoto posudku činí 473 671,36 Kč.
36. Podle § 4 odst. 1 zákona o půdě je oprávněnou osobou občan České a Slovenské Federativní republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1.
37. Podle § 4 odst. 4 zákona o půdě v případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.
38. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu, podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět
 - a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto,

- b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků
 1. převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2,
 2. převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů,
 3. převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo
 4. již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování,
- c) zemědělské pozemky určené podle schváleného návrhu pozemkové úpravy pro výstavbu polních cest a na provedení technických, vodohospodářských a ekologických opatření,
- d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu,
- e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,
- f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a v prvních a druhých zónách národních parků,
- g) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) s výjimkou nakládání podle § 3 odst. 4.

Podle odst. 2 téhož ustanovení na žádost Státního pozemkového úřadu sdělí příslušný správní úřad písemně do 30 dnů, zda-li pozemky, které mají být převedeny podle tohoto zákona, nejsou podle odstavce 1 z převodu vyloučeny. Při převodu zastavěných pozemků se sdělení v případech podle odstavce 1 písm. c), e) a f) nevyžaduje. Podle odst. 3 téhož ustanovení zemědělské pozemky uvedené v odstavci 1 lze podle tohoto zákona převádět, pominou-li důvody, které brání převodu nebo není-li převodci doručeno ve lhůtě stanovené podle odstavce 2 sdělení příslušného orgánu, s výjimkou případů podle odstavce 1 písm. a) a f).

39. Podle § 11 odst. 1 zákona o půdě pozemky nebo jejich části nelze vydat v případě, že
- a) k pozemku bylo zřízeno právo osobního užívání, s výjimkou případů, kdy bylo toto právo zřízeno za okolností uvedených v § 8, b) na pozemku bylo po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zřízeno veřejné nebo neveřejné pohřebiště,
 - c) pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastavěn; pozemek lze vydat, nebrání-li stavba zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku, nebo jedná-li se o stavbu movitou, nebo dočasnou, nebo jednoduchou, nebo drobnou a nebo stavbu umístěnou pod povrchem země. Za zastavěnou část pozemku se považuje část, na níž stojí stavba, která byla zahájena před 24. červnem 1991, a část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k provozu stavby. Zahájením stavby se rozumí datum skutečného zahájení stavby, zapsané do stavebního deníku a oznámené stavebnímu úřadu, pokud byla stavba zahájena do dvou let od vydání stavebního povolení, d) na pozemku byla na základě územního rozhodnutí, s výjimkou osad dočasně umístěných, zřízena zahrádková nebo chatová osada nebo se na pozemku nachází zahrádková nebo chatová osada, která byla zřízena před 1. říjnem 1976, e) na pozemku, který byl vyňat ze zemědělského půdního fondu, bylo na základě územního rozhodnutí zřízeno tělovýchovné nebo sportovní zařízení nebo se na pozemku nachází tělovýchovné nebo sportovní zařízení, které bylo zřízeno před 1. říjnem 1976, f) nelze-li

provést identifikaci parcel z důvodu nedokončeného přidělového řízení podle dekretu č. 12/1945 Sb., dekretu č. 28/1945 Sb., zákona č. 142/1947 Sb. a zákona č. 46/1948 Sb.

40. Podle § 11a odst. 1 a 2 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby. Veřejné nabídky sestavuje pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
41. Podle § 14 odst. 1 zákona o půdě oprávněné osobě náleží náhrada za obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby, které podle tohoto zákona nelze vydat nebo které zanikly nebo byly převedeny na osobu, která není povinna je vydat. Obdobně oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který se podle tohoto zákona nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.
42. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10% pořizovací ceny.
43. Podle § 14 odst. 1 oceňovací vyhlášky cena za 1 m² pozemku nebo jeho části určené pro stavbu nebo ke zřízení zahrady nebo pozemku vedeného v evidenci nemovitostí jako zastavěná plocha a nádvoří, zahrada, nejde-li o pozemek oceňovaný podle odstavce 2, činí 250 Kčs v hlavním městě Praze. Cena se upraví podle přílohy č. 7.
44. V řízení bylo prokázáno, a tento závěr nebyl žádnou ze stran zpochybňován, že žalobkyně jsou oprávněnými osobami podle § 4 zákona o půdě v rozsahu nevydaných pozemků podle rozhodnutí Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy č. j. PÚ 5025/92 ze dne 18. 5. 1994, č. j. PÚ 9573/93/1 ze dne 24. 11. 1998, č. j. PÚ 2233/99/3 ze dne 29. 11. 1999, č. j. PÚ 529/00 ze dne 1. 3. 2000, č. j. PÚ 1194/00 ze dne 10. 5. 2000, č. j. 2137/00 ze dne 14. 12. 2000, č. j. PÚ 528/00/1 ze dne 30. 1. 2001 a č. j. PÚ 220/02 ze dne 6. 3. 2002 (žalobkyni a) náleží ½ nároků, které zdědila po Václavu Černém, narozeném 6. 5. 1923, žalobkyním b) a c) náleží každé ¼). Původní pozemky nemohly být žalobkyním vydány pro omezení uvedená v § 11 zákona o půdě, žalobkyním vznikl nárok na poskytnutí jiných pozemků dle § 11 odst. 2 zákona o půdě. Žalovaná je osobou povinnou, neboť práva a povinnosti podle § 22 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o znění některých souvisejících zákonů, vykonává Státní pozemkový úřad.
45. Jak uvedl odvolací soud již ve svém předchozím rozhodnutí, ve shodě se soudem prvního stupně hodnotí postup žalované vůči žalobkyním jako liknavý a svévolný, neboť nárok žalobkyň nebyl dosud zcela uspokojen a za nevydané odňaté pozemky jim dosud nebyla poskytnuta náhrada v plné výši. Žalovaná nesprávně evidovala nárok žalobkyně a) ve výši 130 143 Kč a nárok žalobkyň b) a c) ve výši 65 071,50 Kč, neboť ocenila odňaté nevydané pozemky jako nestavební, a na tomto stanovisku setrvala i po podání žaloby. Snaha žalobkyň v roce 2018 a 2019 získat ve veřejné nabídce další náhradní pozemky byla neúspěšná, k odmítnutí došlo pro nedostatečnou výši restitučního nároku. Stejně neúspěšná byla i snaha žalobkyň o přecenění restitučního nároku žalovanou. Teprve v průběhu řízení došlo ze strany žalované k několikerému přecenění nároku žalobkyň a žalovaná nakonec uvedla, že eviduje celkovou výši nároku žalobkyně a) ve výši 2 003 735,30 Kč (nejprve žalovaná dne 30. 5. 2019 uznala nárok žalobkyně a) ve výši 2 020 159,69 Kč) a žalobkyň b) a c) u každé 1 001 867,63 Kč. Pokud za této situace soud prvního

stupně uzavřel, že postup žalované vůči žalobkyním lze označit za liknavý a svévolný, protože žalovaná bez závažného důvodu ztěžovala uspokojení nároku žalobkyň na převod náhradních pozemků prostřednictvím veřejné nabídky nesprávným oceněním restitučního nároku žalobkyň a žádost žalobkyň o přecenění výše jejich restitučních nároků odmítala až do doby jednání před soudem prvního stupně, je jeho závěr správný a odpovídá i rozhodovací praxi Nejvyššího soudu (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 6. 2016, sp. zn. 28 Cdo 155/2016, ze dne 23. 7. 2019, sp. zn. 28 Cdo 1278/2019; ve věci stejných žalobkyň jako v posuzované věci tak uzavřel Nejvyšší soud i v usnesení ze dne 30. 9. 2020, sp. zn. 28 Cdo 2429/2020). Z tohoto důvodu byl správný i další závěr soudu prvního stupně, že žalobkyně jsou oprávněny se domáhat, aby žalované byla uložena povinnost uzavřít s nimi smlouvu o převodu konkrétních, jimi vybraných pozemků.

46. Pokud jde o výši restitučního nároku, Nejvyšší soud se k problematice výše náhrad poskytovaných dle zákona o půdě za nevydané pozemky v minulosti opakovaně vyjadřoval, přičemž uvedl mimo jiné to, že pokud byl odebrán zemědělský pozemek, jakým je pole, louka, pastvina apod., náleží oprávněné osobě náhrada odpovídající charakteru, který měl v době přechodu na stát, i když se cena vypočítává podle cenového předpisu platného ke dni účinnosti zákona o půdě. Ve prospěch oprávněné osoby tudíž nelze počítat s navýšením hodnoty pozemku, k němuž došlo v důsledku jeho zastavení po přechodu na stát bez přičinění původního vlastníka (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 2008, sp. zn. 28 Cdo 1518/2007, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2014, sp. zn. 28 Cdo 3631/2013). Pokud však pozemky měly již v okamžiku odnětí povahu pozemků stavebních, popřípadě byly za naznačeným účelem vykupovány či odebírány, je za ně nutno podle § 28a zákona o půdě poskytnout náhradu jako za pozemky určené pro stavbu dle § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., byť by byly v době přechodu na stát v evidenci nemovitostí vedeny jako zemědělské (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 4. 2014, sp. zn. 28 Cdo 444/2014). Uvedená judikatura není založena pouze na zohlednění jednoho kritéria, např. jedině na platné územně plánovací dokumentaci nebo rozhodnutí o umístění stavby, ale naopak předpokládá zohlednění relevantních okolností u každého jednotlivého případu. Takovými konkrétními okolnostmi jsou ty, které by se promítly do ceny předmětných pozemků v době jejich odnětí, nedocházelo-li by k nucenému omezení vlastnického práva původních vlastníků. Ustálená praxe dovolacího soudu reflektuje účel restitučních předpisů, kterými má být alespoň částečně odčiněno bezpráví napáchané předchozím režimem, a probuje proto flexibilnější přístup k posuzování povahy odňatých pozemků; pokud judikatura dovolacího soudu poukazuje na územně plánovací dokumentaci, účel vykoupění pozemku či následnou realizaci výstavby, neurčuje taxativně hlediska, jež musí být naplněna současně, nýbrž příkladmo vyjmenovává konkrétní faktory, které mohou vést k závěru o stavební povaze pozemku (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2020, sp. zn. 28 Cdo 2958/2020).
47. Odvolací soud v tomto případě považuje posouzení charakteru předmětných pozemků, které vycházelo ze shora zmíněných regulačních a zastavovacích plánů, za správné, neboť pozemky byly těmito plány předurčeny ke stavebnímu využití (byly začleněny do ploch určených k městské bytové či průmyslové výstavbě). Pozemky byly odňaty za účelem plánované výstavby v dotčených lokalitách hlavního města Prahy, a ta byla následně také realizována. Znalkyně prof. Ing. Schneiderová Heralová, Ph.D., se při ocenění jednotlivých pozemků zabývala i možností aplikace srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky, nicméně pro korekci základní ceny neshledala důvody, nenalezla podklady, ze kterým by vyplývalo, že by nebylo možné napojení na síť, že by absentoval přístup po zpevněné komunikaci apod. (odňaté pozemky byly určeny k realizaci městské výstavby, jež byla napojena na inženýrské síť, občanskou vybavenost, případně průmyslové výstavby), neshledala ani důvod pro aplikaci srážky z důvodu izolovanosti pozemků od již existující městské zástavby. Znalkyně tedy obecně možnost aplikace srážek nevyloučila, ale svůj závěr postavila na tom, že pro jejich použití v tomto konkrétním případě neshledala důvody.

48. Pokud jde o pozemky nevydané podle rozhodnutí č. j. PÚ 2233/99/3 ze dne 29. 11. 1999, tedy pozemky určené pro stavbu Hostivařské přehrady, ty byly vyvlastněny za účelem výstavby vodohospodářské stavby a rekreačních staveb u ní, což nepochybně určuje jejich charakter v době jejich přechodu na stát jako pozemků určených pro stavbu. Výstavba přehrady a nádrže je zvláštním druhem stavby, která slouží spolu se zatopenými pozemky svému specifickému účelu (zdroj vody, regulace toku a ochrana před povodněmi, vybudování rozsáhlé rekreační oblasti na území hlavního města Prahy) a tvoří jeden funkční celek. Ani zde se však podle odvolacího soudu neuplatní srážky podle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky, neboť pozemky byly na stát převedeny za zvláštním účelem a pro naplnění shora uvedeného specifického účelu vodohospodářské stavby byla pro hodnotu těchto pozemků bez významu existence skutečností vedoucích podle přílohy ke snížení ceny. K obdobnému závěru dospěl Nejvyšší soud v usnesení ze dne 23. 1. 2019, sp. zn. 28 Cdo 4329/2018, když se zabýval oceněním pozemků odňatých za účelem rozšíření letiště.
49. Nad rámec uvedeného lze uvést, že ani podle znaleckého posudku, který si nechala v řízení zpracovat žalovaná, nebyly srážky podle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky u většiny pozemků použity, a jediná korekce, která byla v posudku zohledněna, se týká právě pozemků pod Hostivařskou přehradou, kde znalecký ústav použil srážku 60% z důvodu územní nesrostlosti. V tomto případě však sama žalovaná ze závěrů tohoto znaleckého posudku nevychází, neboť i ve svém podání ze dne 16. 12. 2021 uvedla, že z rozhodnutí Pozemkového úřadu sp. zn. PÚ 2233/99/3 eviduje nárok žalobkyně a) ve výši 1 949 081,84 Kč (tedy částku vyšší, než jaká vyplývá u těchto pozemků z oponentního znaleckého posudku – 885 961,83 Kč).
50. U pozemků, které nebyly určeny k výstavbě a byly evidovány jako orná půda, jejich cena byla stanovena částkou 3 Kč/m², což bylo žalovanou posudku vytýkáno. Pokud jde o její požadavek, aby cena takových pozemků byla určena podle sazeb bonitovaných půdně ekologických jednotek (dále jen „BPEJ“), příslušných k dané ceně orné půdy (podle přílohy č. 9 oceňovací vyhlášky), v době přechodu pozemků na stát nebylo toto kritérium určeno. Postup, který znalkyně prof. Ing. Schneiderová Heralová, Ph.D., zvolila, však není na újmu žalované, neboť z jí předloženého znaleckého posudku vyplývá, že u pozemků, které nebyly zaříděny jako pozemky určené k výstavbě, při určení ceny za 1 m² vyšel znalecký ústav pouze u čtyř pozemků (parc. č. PK 817, část pozemku parc. č. PK 818 o výměře 703 m², část pozemku parc. č. PK 819 o výměře 134 m² a část pozemku parc. č. PK 823 o výměře 69 m²) ze sazby 0,75 Kč/m², u všech ostatních pozemků se pohybovala v rozmezí od 3 Kč/m² do 8,75 Kč/m².
51. Odvolací soud na základě shora uvedených skutečností uzavřel, že ocenění restitučního nároku žalobkyně, které bylo provedeno znalkyní prof. Ing. Schneiderovou Heralovou, Ph.D., je správné. Naopak má za to, že nebylo správně provedeno ocenění znaleckým posudkem žalované, pokud se znalecký ústav při oceňování řídil pouze tím, jaký druh byl u nevydaných pozemků evidován v katastru nemovitostí v době jejich odnětí státem. Za nesprávný považuje i závěr, že v období od účinnosti vyhlášky č. 144/1959 Ú. l. do přijetí směrného územního plánu pro hlavní město Prahu v roce 1964 měl být stavební pozemek definován pouze vydaným územním rozhodnutím o zastavění, aniž by byly zohledněny přijaté plány rozvoje výstavby. Zařídění pozemků provedené ve znaleckém posudku prof. Ing. Schneiderové Heralové, Ph.D., pak odpovídá i sdělení Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy.
52. Posudkem předloženým žalovanou správnost znaleckého posudku prof. Ing. Schneiderové Heralové, Ph.D., zpochybněna nebyla, a odvolací soud z něho při svém rozhodování vycházel. S ohledem na vše shora uvedené odvolací soud neprovedl žalovanou navržený výsledek znalkyně, neboť ho považoval za nadbytečný. Pro úplnost lze dodat, že pokud jde o dodatek č. 1 znaleckého posudku prof. Ing. Schneiderové Heralové, Ph.D., skutečně v něm jsou oproti znaleckému posudku obsažena jiná čísla představující ceny pozemků. Při jeho zkoumání však lze zjistit, že nesrovnalosti jsou způsobeny pravděpodobně posunem hodnot ve dvou „blocích“ pozemků a jejich prohozením při vypracování dodatku znaleckého posudku (hodnoty položek č.

49 – 57. a položek č. 58. – 65.), ale tato chyba nemá vliv na celkovou správnost výsledku, když součet daných částek nadále zůstává 5 288 040 Kč.

53. Další otázkou, kterou se odvolací soud za tohoto stavu zabýval, je vhodnost náhradního pozemku k převodu, a to, zda takový pozemek není z převodu vyloučen. V případě pozemku parc.č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, resp. jeho části, která vznikla oddělením od pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, na základě geometrického plánu č. 890-52/2020, vyhotoveného Josefem Seibertem, odvolací soud dospěl shodně jako soud prvního stupně k závěru, že jeho převodu nebrání žádné překážky ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb.; pozemek je v katastru nemovitostí evidován jako orná půda, podle sdělení žalované ze dne 12. 6. 2019 převodu pozemku nebránily žádné překážky a není vyloučen z převodu podle § 6 zákona č. 503/2012 Sb., vedlejší účastník, Obec Roztoky, požádal o převod do vlastnictví obce, neboť podle územního plánu obce jde o pozemek, který je v zastavěném území obce a v zastavitelné ploše a je určen pro výstavbu stavby občanské vybavenosti. Žádost o převod byla zamítnuta, žalovaná sdělila, že nejsou splněny podmínky pro bezúplatný převod pozemků, neboť pozemky nejsou určeny k realizaci veřejné (parkové městské) zeleně ani k zastavění veřejně prospěšnou stavbou. Dopisem ze dne 24. 6. 2019 žalovaná sdělila, že neeviduje žádost vedlejšího účastníka o převod pozemku do vlastnictví, o které by dosud nebylo rozhodnuto. Na základě pachtovní smlouvy ze dne 1. 2. 2016, uzavřené mezi žalovanou a Vladimírem Kšírem, byl pozemek propachtován na dobu neurčitou za účelem provozování zemědělské činnosti, roční pachtovné bylo sjednáno ve výši 791 Kč.
54. Vedlejší účastník, Obec Roztoky, uvedl, že dlouhodobě usiluje o získání předmětného pozemku, neboť je zde koncepce, aby tam byl v budoucnu denní stacionář. Nyní se tvoří nový územní plán, pozemek by v něm měl být zakomponován pro veřejně prospěšnou stavbu. Obec opětovně žádala o bezúplatný převod, žádost nebyla dosud vyřízena, nový územní plán dosud nebyl schválen.
55. Z uvedeného je zřejmé, že podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb., nejsou v tomto případě splněny, pozemek v tuto chvíli podle územního plánu není určen k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury ani není takovými stavbami již zastavěn. Nebyly zjištěny ani jiné překážky, které by převodu pozemku bránily. Na pozemku se nenachází trvalé porosty. Pozemek je evidován v druhu orná půda, pozemek byl žalovanou přenechán na základě pachtovní smlouvy k provozování zemědělské činnosti; ani propachtování pozemku bez dalšího neznámá, že by pozemek nebyl vhodný k převodu.
56. Jak bylo shora popsáno, žalobkyně a) dosud částečně uspokojila svůj nárok z veřejných nabídek a na základě rozhodnutí soudu ve výši 1 757 889,48 Kč. V případě žalobkyň b) a c) byl nárok u každé z nich uspokojen ve výši 378 873,45 Kč, a to prostřednictvím peněžité náhrady podle § 16 zákona o půdě a dále na základě rozhodnutí soudů. S ohledem na to, že odvolací soud vychází při svém hodnocení věci ze znaleckého posudku prof. Ing. Schneiderové Heralové, Ph.D., s přihlédnutím k tomu, jakou výši restitučního nároku učinila žalovaná nespornou a v současné době ji pro jednotlivé žalobkyně eviduje, je zřejmé, že rozsudkem soudu prvního stupně, jímž byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít s žalobkyněmi smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, o nové rozloze 8336 m², oddělené geometrickým plánem č. 890-52/2020, který byl v řízení oceněn částkou 166 720 Kč (z toho podíl žalobkyně a) činí 16 672 Kč, podíl každé z žalobkyň b) a c) činí 75 024 Kč), nedošlo k přečerpání restitučního nároku žalobkyně a), jak namítala žalovaná, ani restitučního nároku žalobkyň b) a c) (což ostatně konstatovala i žalovaná).
57. Nad rámec uvedeného je nutné dodat, že pokud jde o rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 29. 6. 2020, č. j. 15 C 256/2018-608, na jehož základě měl být upokojen nárok žalobkyně

- a) ve výši 428 362,20 Kč, na něž žalovaná upozorňovala, ten byl zrušen rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2020, a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Skončena dosud nejsou ani další řízení, na která žalobkyně upozorňovala (u Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. 4 C 247/2018, v Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 10 C 89/2019 a u Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 11 C 120/2020).
58. Rozhodnutím Okresního soudu v Berouně ze dne 25. 9. 2020, č. j. 3 C 164/2018-813, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 15. 4. 2021, č. j. 3 C 164/2018-916, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2021, sp. zn. 22 Co 112, 113/2021-1166, byl nahrazen projev vůle žalované převést žalobkyni také pozemek parc. č. 150 v katastrálním území a obci Osov. Ten však byl ještě před nabytím právní moci rozsudků převeden na jiného restituenta, ani ten tedy není možné ve výši upokojení restitučního nároku žalobkyň zohlednit.
59. Nakonec pokud jde o pozemek parc.č. 2509/24 v katastrálním území a obci Dubá, který byl žalobkyni a) vydán na základě rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 3. 10. 2019, č. j. 15 C 232/2018-376, ve znění opravných usnesení ze dne 31. 10. 2019, č. j. 15 C 232/2018-383, a ze dne 10. 2. 20120, č. j. 15 C 232/2018-441, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, ze dne 5. 5. 2020, č. j. 29 Co 290/2019-513, Nejvyšší soud rozhodnutí jako nesprávné zrušil. Ještě před tím ale žalobkyně a) předmětný náhradní pozemek parc. č 2509/24 v katastrálním území a obci Dubá v hodnotě 278 785 Kč převedla na třetí osobu. Byť žalovaná uvedla, že teprve usiluje v řízení o určovací žalobě a v řízení o vydání bezdůvodného obohacení o navrácení pozemku, resp. úhrady jeho ceny, podle odvolacího soudu nelze rovněž jeho hodnotu zohlednit. Nicméně i v případě, že by tento pozemek byl dosud do výše uspokojení restitučního nároku zahrnut, ani v takovém případě by k přečerpání restitučního nároku žalobkyně nedošlo (celkem by byl nárok žalobkyně a) uspokojen ohledně částky 2 053 346,48 Kč.).
60. S ohledem na uvedené odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadené části výroku II. a ve výroku III. jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil, a to včetně nákladových výroků VII. a VIII., ve kterých odvolací soud rovněž neshledal pochybení.
61. O náhradě nákladů řízení státu před soudem prvního stupně bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 o. s. ř.; o znalečném bylo rozhodnuto usnesením soudu prvního stupně ze dne 8. 9. 2020, č. j. 3 C 149/2018-509, znalce byla přiznáno znalečné ve výši 3 276 Kč, proto soud prvního stupně správně uložil povinnost k jeho náhradě žalované, která nebyla v řízení úspěšná.
62. O nákladech řízení mezi žalobkyněmi a vedlejšími účastníky rozhodl soud prvního stupně tak, že ve věci úspěšným žalobkyním právo na náhradu nákladů řízení vůči vedlejším účastníkům nepřiznal, neboť takové rozhodnutí s ohledem na konkrétní okolnosti případu považoval za spravedlivé, a i v tomto případě považuje odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně za správné.
63. Správně rozhodl soud prvního stupně i o základu nároku na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně, když tyto náklady přiznal podle § 142 odst. 3 o. s. ř. žalobkyním. Pokud jde o částečné zastavení řízení z důvodu zpětvzetí žaloby ohledně oddělené části pozemku parc. č. 187/1, označené parc. č. 187/38, oddělené geometrickým plánem č. 890-52/2020, odvolací soud dospěl k závěru, že žaloba byla vzata zpět sice nikoli pro chování žalované, ale ve vztahu k předmětu řízení se jedná o pouze nepatrnou část. Pokud jde o určení tarifní hodnoty, odvolací soud neshledal důvodnou námitku žalované, že ji soud prvního stupně určil nesprávně a že je nutné postupovat podle § 9 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a stanovit ji ve výši 35 000 Kč. Podmínkou aplikace žalovanou uvedeného ustanovení advokátního tarifu je neocenitelnost předmětu právního jednání, k jehož vzniku, změně nebo zániku má soudem nahrazovaný projev vůle směřovat, v tomto případě jde však o předmět penězi ocenitelný. Tento závěr potvrdil

Nejvyšší soud v usnesení ze dne 7. 5. 2018, sp. zn. 28 Co 6064/2017, když konstatoval, že jde-li o žalobu na projev vůle směřující ke vzniku právního jednání, jehož předmět je penězi ocenitelný, nelze pro účely stanovení tarifní hodnoty aplikovat § 9 odst. 3 písm. b) advokátního tarifu, nýbrž se jeví případným vycházet z hodnoty sporu, čili výše ceny požadovaných pozemků. V tomto případě tak odvolací soud vycházel z tarifní hodnoty ve výši 414 125 Kč.

64. Náklady žalobkyně a) v řízení před soudem prvního stupně představují náklady za zastoupení advokátem, a to odměna dle § 6 odst. 1, § 7 bod 6, § 8 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 9 980 Kč za devět úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) advokátního tarifu (za převzetí a přípravu zastoupení, žalobu, podání ze dne 5. 9. 2018, 22. 10. 2018, 11. 7. 2019 a 19. 9. 2019, účast na jednání dne 11. 6. 2019, které přesáhlo dvě hodiny, a 5. 9. 2019), odměna ve výši 4 990 Kč za jeden úkon právní služby dle § 11 odst. 2 písm. h) advokátního tarifu (výzva k plnění) a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 1, odst. 4 advokátního tarifu za každý z uvedených úkonů právní služby. Dále náklady řízení představuje odměna podle § 6 odst. 1, § 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 12 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 7 984 Kč (1/3 z částky 23 952 Kč, která odpovídá odměně za jeden úkon právní služby při zastupování tří žalobkyň, tedy 3 x 9 980 Kč sníženo o 20%) za sedm úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d), g) advokátního tarifu vykonaných po 25. 10. 2019 (podání ze dne 25. 10. 2019, 25. 2. 2020, 9. 9. 2020, účast na jednání dne 18. 2. 2020, 23. 6. 2020, 29. 7. 2020, 25. 8. 2020), náhrada hotových výdajů ve výši 100 Kč (1/3 z částky 300 Kč) dle § 13 odst. 1, odst. 4 advokátního tarifu a náhrady cestovních výdajů za cestu k jednání dne 11. 6. 2019, 5. 9. 2019 a 25. 8. 2020 na trase Praha – Rakovník a zpět, každá cesta celkem 120 km, osobním vozem tov. zn. Škoda Octavia, reg. zn. 8AB 2929, při průměrné spotřebě 4,9 l/100 km, průměrné ceně pohonných hmot 32 Kč za 1 litr a za použití základní sazby náhrady za 1 km jízdy, která podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, činí u osobních silničních motorových vozidel 4,20 Kč (každá cesta 692 Kč), za cestu k místnímu šetření dne 29. 7. 2020 na trase Praha – Hracholusky a zpět, celkem 142 km, osobním vozem tov. zn. Škoda Octavia, reg. zn. 8AB 2929, při průměrné spotřebě 4,9 l/100 km, průměrné ceně pohonných hmot 32 Kč za 1 litr a za použití základní sazby náhrady za 1 km jízdy, která podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, činí u osobních silničních motorových vozidel 4,20 Kč (celkem 819 Kč) a za cestu k jednání dne 23. 6. 2020 a 25. 8. 2020 na trase Praha – Rakovník a zpět, celkem 120 km, osobním vozem tov. zn. BMW, reg. zn. 6AL 6064, při průměrné spotřebě 5,3 l/100 km, průměrné ceně pohonných hmot ve výši 32 Kč za 1 litr a za použití základní sazby náhrady za 1 km jízdy, která podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, činí u osobních silničních motorových vozidel 4,20 Kč (každá cesta 708 Kč), celkem ve vztahu k žalobkyni a) ve výši 1 437 Kč. Dále žalobkyni a) náleží podle § 137 o. s. ř. náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21% ze shora uvedených odměn a náhrad ve výši 32 725,35 Kč. Celkem činí náklady žalobkyně a) v řízení před soudem prvního stupně 188 560,35 Kč.
65. Náklady žalobkyně b) a c) v řízení před soudem prvního stupně představují náklady za zastoupení advokátem, a to odměna dle § 6 odst. 1, § 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 12 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 7 984 Kč za osm úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) advokátního tarifu (za převzetí a přípravu zastoupení, podání ze dne 25. 10. 2019, 25. 2. 2020, 9. 9. 2020, účast na jednání u soudu dne 18. 2. 2020, 23. 6. 2020, 29. 7. 2020, 25. 8. 2020), odměna ve výši 3 992 Kč za jeden úkon právní služby dle § 11 odst. 2 písm. h) advokátního tarifu (výzva k plnění), polovina náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 1, odst. 4 advokátního tarifu za dva úkony právní služby (převzetí a přípravu zastoupení a výzvu k plnění) a třetina náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 1, odst. 4 advokátního tarifu za zbývajících sedm úkonů právní služby. Dále každé z žalobkyň b) a c) náleží 1/3 náhrady cestovních výdajů za cestu k jednání dne 25. 8. 2020 na trase Praha – Rakovník a zpět, cesta celkem 120 km, osobním vozem tov. zn. Škoda Octavia, reg. zn. 8AB 2929, při průměrné spotřebě 4,9 l/100 km, průměrné ceně pohonných hmot 32 Kč za 1 litr a za použití základní sazby náhrady za 1 km jízdy, která podle

§ 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, činí u osobních silničních motorových vozidel 4,20 Kč (cesta 692 Kč), za cestu k místnímu šetření dne 29. 7. 2020 na trase Praha – Hracholusky a zpět, celkem 142 km, osobním vozem tov. zn. Škoda Octavia, reg. zn. 8AB 2929, při průměrné spotřebě 4,9 l/100 km, průměrné ceně pohonných hmot 32 Kč za 1 litr a za použití základní sazby náhrady za 1 km jízdy, která podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, činí u osobních silničních motorových vozidel 4,20 Kč (celkem 819 Kč) a za cestu k jednání dne 23. 6. 2020 a 25. 8. 2020 na trase Praha – Rakovník a zpět, celkem 120 km, osobním vozem tov. zn. BMW, reg. zn. 6AL 6064, při průměrné spotřebě 5,3 l/100 km, průměrné ceně pohonných hmot ve výši 32 Kč za 1 litr a za použití základní sazby náhrady za 1 km jízdy, která podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, činí u osobních silničních motorových vozidel 4,20 Kč (každá cesta 708 Kč), celkem ve vztahu ke každé žalobkyni b) a c) ve výši 976 Kč. Dále každé z žalobkyň b) a c) náleží podle § 137 o. s. ř. náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21% ze shora uvedených odměn a náhrad ve výši 14 763,21 Kč. Celkem činí náklady žalobkyně b) v řízení před soudem prvního stupně 85 064,20 Kč a náklady žalobkyně c) rovněž 85 064,20 Kč.

66. Pokud jde o náklady na další úkony žalobkyň, nepovažoval je odvolací soud za účelně vynaložené, a to zejména pokud jde o další písemná podání (z 5. 6. 2019, 11. 2. 2020, 17. 8. 2020), neboť se vždy jednalo o podání, která byla soudu zaslána v blízké časové souvislosti s nařízeným jednáním a jejich obsah tak mohl být předestřen při jednání samotném, zároveň podání obsahovala i opakování části argumentace již žalobkyněmi uplatněné. Proto za ně náhradu nákladů řízení žalobkyním nepřiznal (pro úplnost je však nutné uvést, že jejich náhradu žalobkyně ani nepožadovaly).
67. S ohledem na to, že odvolací soud při přezkoumání výroků o nákladech řízení mezi žalobkyněmi a žalovanou dospěl k jiné výši účelně vynaložených nákladů, v této části napadený rozsudek soudu prvního stupně analogicky podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil.
68. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. a přiznal v odvolacím řízení úspěšným žalobkyním právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, jimiž jsou náklady za zastoupení advokátem. Za první řízení před odvolacím soudem je to odměna podle § 6 odst. 1, § 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 12 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 23 952 Kč za tři společné úkony právní služby při zastupování tří žalobkyň (při tarifní hodnotě 414 424 Kč činí odměna za jeden úkon právní služby 9 980 Kč, snižená o 20% činí 7 984 Kč za každou zastupovanou osobu) dle § 11 odst. 1 písm. d), g) a k) advokátního tarifu (vyjádření k odvolání žalované ze dne 4. 2. 2021, vyjádření k doplnění odvolání ze dne 16. 2. 2021 a účast na jednání dne 25. 2. 2021), náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z uvedených úkonů právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 4 advokátního tarifu a podle § 137 o. s. ř. náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21% ze shora uvedených odměn a náhrad ve výši 15 278,76 Kč. Celkem činí náklady žalobkyň v prvním řízení před odvolacím soudem 88 034,76 Kč. V řízení o dovolání a druhém řízení před odvolacím soudem představuje náklady řízení odměna podle § 6 odst. 1, § 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 12 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 18 672 Kč za tři společné úkony právní služby při zastupování tří žalobkyň (při tarifní hodnotě 166 720 Kč činí odměna za jeden úkon právní služby 7 780 Kč, snižená o 20% činí 6 224 Kč za každou zastupovanou osobu) dle § 11 odst. 1 písm. d), g) a k) advokátního tarifu (dovolání, vyjádření k dovolání žalované ze dne 23. 6. 2021 a účast na jednání dne 16. 12. 2021), náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z uvedených úkonů právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 4 advokátního tarifu a podle § 137 o. s. ř. náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21% ze shora uvedených odměn a náhrad ve výši 11 952,36 Kč. Celkem činí náklady žalobkyň v řízení o dovolání a za druhé řízení před odvolacím soudem 68 868,36 Kč.
69. Celkové náklady žalobkyň za odvolací řízení činí 156 903,10 Kč a povinnost k jejich náhradě uložil soud v řízení neúspěšné žalované.

70. Pokud jde o náklady odvolacího řízení mezi žalobkyněmi a vedlejšími účastníky, žalobkyně byly úspěšné také v odvolacím řízení, měly by proto právo na náhradu nákladů v něm vynaložených i ve vztahu k vedlejším účastníkům. Odvolací soud však zohlednil, že vedlejší účastníci nezavdali příčinu k vedení sporu, ve sporu aktivně nevystupovali a nároky žalobkyň nezpochybňovali, posléze akceptovali rozhodnutí soudu prvního stupně a proti jeho závěrům nebrojili. S ohledem na uvedené dospěl odvolací soud k závěru, že uložení povinnosti vedlejším účastníkům platit náklady odvolacího řízení žalobkyním by nebylo v souladu se spravedlivým uspořádáním věci a ve vztahu mezi žalobkyněmi a vedlejšími účastníky proto žádné ze stran právo na náhradu nákladů odvolacího řízení nepřiznal.
71. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř., platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř.
72. Odvolací soud se dopustil při vyhlášení rozsudku zjevné nesprávnosti, když ve výroku I. v části, v níž potvrdil rozsudek soudu prvního stupně v napadené části výroku II., jíž byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít s žalobkyněmi smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, který vznikl oddělením od pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, na základě geometrického plánu č. 890-52/2020, vyhotoveného Josefem Seibertem, potvrzeného Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Rakovník, dne 5. 8. 2020, uvedl, že se jedná o „část“ tohoto pozemku. Z výroku II. bodu 4 rozsudku soudu prvního stupně i z rozsudku dovolacího soudu je však zřejmé, že předmětem odvolacího řízení zůstal jako náhradní pozemek celý pozemek parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu, obec Roztoky, vzniklý oddělením od původního pozemku parc. č. 187/1 v katastrálním území Roztoky u Křivoklátu (za současného vzniku pozemku nově označeného parc. č. 187/38) a důvody pro jeho vydání odvolací soud v druhém odvolacím řízení posuzoval. Podle § 164 o. s. ř. odvolací soud výrok I. svého rozsudku v tomto směru opravil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Rakovníku za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř.

Dovolání nelze podat jen proti výrokům o nákladech řízení.

Praha 17. prosince 2021

JUDr. Martina Štolbová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ladislava Vlčková